

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

Главни и одговорни уредник
Миро ВУКСАНОВИЋ

Уредници

Злата БОЈОВИЋ
Славко ГОРДИЋ
Томислав ЈОВАНОВИЋ
Марија КЛЕУТ
Горан МАКСИМОВИЋ
Марко НЕДИЋ
Миливој НЕНИН

Едицију помажу Министарство културе и
Покрајински секретаријат за културу.

Антологијска едиција
ДЕСЕТ ВЕКОВА СРПСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ
Књига 116

АНТОЛОГИЈА
КЊИЖЕВНОСТИ
ЗА ДЕЦУ
II

Приредила
Зорана ОПАЧИЋ

Издавачки центар Матице српске
Нови Сад
2018

ЗАЧКОЉИЦА БР. 26

То што неки мисле да пингвин
може без љубави,
елегантан је доказ
да на свету има много
погрешних мишљења о свему.

ЗАЧКОЉИЦА БР. 27

Воли, буди вољен,
буди пингвин.
Све остало је
само остало.

ПРИРЕЂИВАЧКЕ НАПОМЕНЕ

*

ПОДАЦИ О ПИСЦИМА

ПРИРЕЂИВАЧКЕ НАПОМЕНЕ

Наводимо списак извора из којих потичу текстови заступљени у *Антологији*, редоследом којим се појављују. Текстови из 18. и 19. века прилагођени су савременом правопису и књижевном језику. У случајевима када постоји више верзија истог дела, напомиње се за коју се верзију текста приређивач определио.

Поезија

Захарија Стефановић Орфелин: *Мелодіа къ пролећью кою за 1765. лъто сочинивши при желаню многолѣтства всъмъ представлѧть* З. О. Въ Новомъ Садѣ (песму поново објављује Михаиль Владиславлев: „Мелодіа или стихословіе, къ веселом пролећу”, Въ Будимѣ: Писмены Крал: Всеучилища Пештанскаго, 1818, са изменјеном интерпункцијом) – текст песме је прилагођен савременом правопису.

Лука Милованов: *Опит наставлења к Србској сличноречности и слогомјерју или просодији*. Беч: Штампарија Јерменскога манастира, 1833. (Луке Милованова Опит наставлења в србској Сличноречности и слогомјерју или просодии. По новом правописању начину сматрајући на повод к новој весма нуждној Србској Писменици или Језиконауку списан 1810. а издао га Вук Стеф. Карадић у Бечу 1833. у Штампарији Јерменскога манастира) – текст је прилагођен савременом правопису.

Јован Суботић, „Видосава”, „Пѣсме за малу дѣчицу” (циклуси), у: *Дѣти Јована Субботића. Књига I. Пѣсне лирске*. Карловци: У митрополитско-гимназијалној Типографији, 1858. – текст је прилагођен савременом правопису.

Бранко Радичевић: *Песме*, Беч: Јерменски манастир, 1847.

Јован Сундечић: *Низъ драгоценного бисера или Духовные и моральные пѣсмы за дѣчу*, Задар: У Книгопечатнији Бр. Баттара, 1856. – текст је прилагођен савременом правопису.

Љубомир П. Ненадовић: *Одабрани листови*, Београд: Ново поколење, 1948.

Ђура Јакшић: *Сабрана дела Ђуре Јакшића*, Песме, књ. I, Београд: Слово љубаве, 1978.

Јован Јовановић Змај: „Поздрав деци” – у: Стеван Поповић, *Радован, лист за српску децу*, I свеска за јануар 1876; „Позив у комендију”, „Кад би”, „Мали брат” – Чика Јовија малој Србији, *Дечје песме Јована Јовановића Змаја*, Београд: Издање књижаре С. Б. Цвијановића, 1925; „Песма о песми”, „Пера као доктор” – О деци за децу, *Сабрана дела Змаја Јована Јовановића VII*, Београд: Издавачка књижарница Геце Кона, 1935; „У лепом кругу”, „Загонетке (Даштања)” (20) – О деци за децу, *Сабрана дела Змаја Јована Јовановића VII*, Београд: Издавачка књижарница Геце Кона, 1935; „Пачија школа”, „Песма о Максиму”, „Циганин хвали свога коња”, „Опомена” – *Песме о деци и за децу*, уредио Младен Лесковац, Београд: Просвета, 1950; „Мали коњаник”, „Зимска песма”, „Дете и бака”, „Гаша”, „Ко си ти” – *Песме за децу (Одабрана дела Јована Јовановића Змаја, књ. VII)*, приредио Божидар Ковачек, Нови Сад: Матица српска, 1979; „Светли гробови” – *Песме лирске, мисаоне, родољубиве*, изабрао Бошко Петровић, Нови Сад: Матица српска, 1973.

Мита Поповић: „Другарице”, у: Јован Благојевић (ур.), *Годуб*, год. 1, бр. 1, 2 и 7, Сомбор: Књижара Миливоја Каракашевића, 1879.

Милан Кујунџић Абердар: *Први јек*, Београд: Државна штампарија, 1868.

ПРИРЕЂИВАЧКЕ НАПОМЕНЕ

Наводимо списак извора из којих потичу текстови заступљени у *Антологији*, редоследом којим се појављују. Текстови из 18. и 19. века прилагођени су савременом правопису и књижевном језику. У случајевима када постоји више верзија истог дела, напомиње се за коју се верзију текста приређивач определио.

Поезија

Захарија Стефановић Орфелин: *Мелодіа къ пролећью кою за 1765. лътто сочинивши при желаню многолѣтства всъмъ предстараваєть* З. О. Въ Новомъ Садѣ (песму поново објављује Михаил Владиславлев: „Мелодіа или стихословіе, къ веселом пролећу”, Въ Будимѣ: Писмены Крал: Всеучилища Пештанскаго, 1818, са изменјеном интерпункцијом) – текст песме је прилагођен савременом правопису.

Лука Милованов: *Опит наставлења к Србској сличноречности и слогомјерју или просодији*. Беч: Штампарија Јерменскога манастира, 1833. (Луке Милованова Опит наставлења в србској Сличноречности и слогомјерју или просодии. По новом правописању начину сматрајући на повод к новој весма нужној Србској Писменици или Језиконауку спisan 1810. а издао га Вук Стеф. Карадић у Бечу 1833. у Штампарији Јерменскога манастира) – текст је прилагођен савременом правопису.

Јован Суботић, „Видосава”, „Пѣсме за малу дѣчицу” (шикласи), у: *Дѣла Јована Суботића. Књига I. Пѣсне лирске*. Карловци: У митрополитско-гимназијалној Типографији, 1858. – текст је прилагођен савременом правопису.

Бранко Радичевић: *Песме*, Беч: Јерменски манастир, 1847.

Јован Сундечић: *Низъ драгоценъ бисера или Духовне и моралне пѣсме за дѣцу*, Задар: У Књигопечатнији Бр. Баттара, 1856. – текст је прилагођен савременом правопису.

Љубомир П. Ненадовић: *Одабрани листови*, Београд: Ново поколење, 1948.

Ђура Јакшић: *Сабрана дела Ђуре Јакшића*, Песме, књ. 1, Београд: Слово љубаве, 1978.

Јован Јовановић Змај: „Поздрав деци” – у: Стеван Поповић, *Радови, лист за српску децу*, I свеска за јануар 1876; „Позив у комецију”, „Кад би”, „Мали брат” – Чика Јова малој Србадији, *Дечје песме Јована Јовановића Змаја*, Београд: Издање књижаре С. Б. Цвијановића, 1925; „Песма о песми”, „Пера као доктор” – *О деци за децу, Сабрана дела Змаја Јована Јовановића VII*, Београд: Издавачка књижарница Геце Коне, 1935; „У лепом круту”, „Загонетке (Даштања)” (20) – *О деци за децу, Сабрана дела Змаја Јована Јовановића VII*, Београд: Издавачка књижарница Геце Коне, 1935; „Пачија школа”, „Песма о Максиму”, „Циганин хвали свога коња”, „Опомена” – *Песме о деци и за децу*, уредио Младен Лесковац, Београд: Просвета, 1950; „Мали коњаник”, „Зимска песма”, „Дете и бака”, „Гаша”, „Ко си ти” – *Песме за децу (Одабрана дела Јована Јовановића Змаја, књ. VII)*, приредио Божидар Ковачек, Нови Сад: Матица српска, 1979; „Светли гробови” – *Песме лирске, мисаоне, родољубиве*, изабрао Бошко Петровић, Нови Сад: Матица српска, 1973.

Мита Поповић: „Другарице”, у: Јован Благојевић (ур.), *Галуб*, год. 1, бр. 1, 2 и 7. Сомбор: Књижара Миливоја Каракашевића, 1879.

Милан Кујунџић Абердар: *Први јек*, Београд: Државна штампарија, 1868.

Стеван Поповић: „Крадљивац и псето”, „Рајко и рибица” – Стеван Поповић (ур.), *Венац песама*. Пешта: Брзотис Виктора Хорњскога, 1872.

Јован Грчић Миленко: „Пролеће” (циклус), *Песме*, Беч: Тискарна L. Sommera и друга, 1869.

Петар Деспотовић: „Рибица” – Стеван Поповић (ур.), *Венац песама*. Пешта: Брзотис Виктора Хорњскога, 1872.

Мита Нешковић, „Погоди” – Стеван Поповић (ур.), *Слике и прилике*. Пешта: Брзотис Виктора Хорњскога, 1872.

Војислав Илић: *Дечја збирка песама*, Нови Сад: Матица српска, 1929.

Алекса Шантић: *Сабрана дјела 1, 2 (Пјесме; Пјесме и драме)*, приредио Војислав Ђурић, Сарајево: Свјетлост, 1957.

Бранислав Брана Цветковић: „Маче и пуж” – *Политика за децу*, 3. 4. 1931. (бр. 14); „Сеница” – *Политика за децу*, 26. 11. 1931. (бр. 48); „Северни пол (сан малог гимназисте)” – *Политика за децу*, 5. 3. 1931. (бр. 10); „Лечице кочице”, „Несрећан случај” – *Представа у празној шупи, изабране песме и приче*, приредио С. Стаменић, Београд: ЗУНС, 2006; „Чудан јунак” – *Песме, приче, загонетке*, приредио Д. Лакићевић, Београд: Bookland, 2001.

Владислав Петковић Дис: „Зима” – *Мала Србадија*, Београд, год. IX, новембар 1911, стр. 76.

Војислав Ј. Илић Млађи: *Песме, Жабари*: Центар за културу општине Жабари / Библиотека „Проф. др Александар Ивић”, 2002.

Андра Франичевић: „Априлски концерт” – *Политика за децу*, 9. 4. 1931. (бр. 15); „Историја једна фина булбулдерског мачка Тина” – *Политика за децу*, 26. 3. 1931. (бр. 13).

Станислав Винавер: „Поезија мог сокака”, *Република*, XX/403, 21. VII 1953, 3; „Тајни план у једној београдској авлији”, *Република*, XX/410, 8. IX 1953, 3, па у збирци *Иза Цветкове меане. Песме*, приредио Г. Тешић, Београд: Нолит, 1978. Преузете из: *Европска ноћ, Сабране песме (1919–1955)*, приредио Г. Тешић, Београд: Службени гласник, Завод за уџбенике, 2015.

Александар Вучо: „Мој отац трамвај вози” – *Жена данас*, II/11–12, 1938.

Десанка Максимовић: „Пауково дело”, „Ко хоће да доживи чудо”, „Хвалисави зечеви”, „У гостима”, „Ливадско звонце”, „Ближи се, ближи лето”, „Вожња”, „Над књигом бајки”, „Жмура” – *Птице на чесми, Песме за децу, Сабрана дела Десанке Максимовић*, књ. 7, Београд: Нолит, 1969; „Детињство” – *Сунчеви поданици*, Београд: Младо поколење, 1962; „Крвава бајка” – *Песме*, Београд: СКЗ, 1985.

Гвидо Тартаља: „Китова беба”, „Сом”, „Гуске” – *Весела зоологија*, Београд: Просвета, 1957; „Мрави”, „Постеља за зеку” – *Прве трешње*, Београд: Дечја књига, 1954; „Гуске” – *Колико је тежак сан*, Београд: Нолит / Просвета / ЗУНС, 1979; „Оживела цртанка” – *Оживела цртанка*, Београд: Просвета, 1946.

Душан Васиљев: *Песме*, Нови Сад: Матица српска, 1950.

Бранислав Лазаревић: *Лутке*, Крушевац: Багдала, 1968. (прво издање 1960)

Григор Витез: *Веселе замке*, Загреб: Младост, 1955; *Препелица*, Загреб: Просвјета, 1956; *Сто вукова*, Сарајево: Свјетлост, 1957; *Кад би дрвеће ходало*, Загреб: Младост, 1959; *Једног јутра у гају*, Београд: Младо поколење, 1960. Песме су наведене према издању *Повјерење животу, Изабрана дјела*, приредио Н. Вујчић, Загреб: СКД Просвјета, 2011.

Момчило Тешић: *Избор песама*, Горњи Милановац: Дечје новине, 1990.

Бранко Ђорђић: „Огласи купусног листа”, „Вашар у Стромоглавцу”, „Куда ћеш, месече?”, „Болесник на три спрата”, „Огласи Шумских новина” – *Распјевани цврчак*, Сарајево: Свјетlost, 1955; „На обали Уне”, „Ферије”, „Мала моја из Босанске Крупе” – *Чаробна шума*, Београд: СКЗ, 2006; „Страдање младог писца” – Бранко Ђорђић, *Чаробна шума*; <http://www.antologijasrpskeknjizevnosti.rs/>

Воја Џарич: *Црвени јелен*, Београд: СКЗ, 1987.

Душан Радовић: песма „Страшан лав” под називом „Лав из цртанке” појавила се у часопису *Пионир* (VII, бр. 9, 1950, 18) а под називом „Лав” у сликовници *Поштована децо* (Београд: Дечја књига, 1954). У изабраним делима које је сам аутор приредио за СКЗ (Душан Радовић, *Поезија и проза за децу у четири књиге: Пролеће, Лето, Јесен, Зима*, Београд: СКЗ, 2007) песма „Лав” у књ. 1 (Пролеће) преименована је у „Страшан лав” – па смо се одлучили да поштујемо вољу Душана Радовића и песму објављујемо под тим насловом.

Прва верзија песме „Да ли ми верујете” из 1950, објављена у истом броју часописа *Пионир*, другачија је од оне у *Поштованој деци*, па се даје верзија из збирке. Остале песме наведене су према *Баш свашта. Сабрани списи*, приредио М. Максимовић, Београд: ЗУОВ, 2006.

Арсен Диклић: *Чика с брадом и друге дунавске баладе*, Загреб: Издавачко и књижарско предузеће Младост, 1959 – текст према: *Дунавске баладе*, Београд: Просвета, 1976.

Мира Алечковић: „У априлу” – *Сањалица*, Београд: БИГЗ, 1975; „Равницом мојом засипа снег”, у: *Мали Невен*, уредник Слободан Станишић, Нови Сад: Дневник, бр. 129, стр. 2 (декембар 1996).

Бранко В. Радичевић: *Песме о мајци*, Београд: СКЗ, 1990.

Стеван Раичковић: „Цртанка”, „Ко да то буде”, „Лето” – *Крајџара и друге песме*, Београд: Борба, 1971; „Са пијаце”, „Вијорка” – *Слике и прилике*, Приштина: Јединство, 1978.

Драган Лукић: „Смеха деци”, „Шапутање”, „Шта је отац”, „Учитељу”, „Децембар”, „Балада о руменим венкама”, „Велики почетак” – *Оде стапају песме*, Београд: Младо поколење, 1961; „Фифи”, „Дебели” – *Фифи*, Зрењанин: Графос, 1973; „Ловац Јоца” – *Песме*, Београд: Рад, 1980.

Слободан Марковић: „О снежној вечери” – у: Перо Зубац, *С оне стране душе, Српско песничтво за децу од Захарије Орфелина до Љубибоја Рибумосића*, Нови Сад: Медиа инвент, Рума: Српска књига, 2006.

Лаза Лазић: *Тиха земља, изабране песме за децу*, Горњи Милановац: Дечје новине / Београд: Просвета, 1994.

Драган Кулиџан: *Шума и пахуљице*, Сарајево: „Веселин Маслеша”, 1970.

Мирољуб Антић непрекидно је мењао облик, текст и интерпункцију својих песама (готово да нема исте песме у различитим издањима). Измене су вишеструке: од промене граница стихова и строфа до значајније измене текста проширивањем песама у песничке венце (више певања означеных редним бројевима). Пошто су његове песме из првог издања *Плавог чуперка* (Младо поколење, Београд, 1965) у издању које је аутор последње приредио (Сабрана дела, Нови Сад: Прометеј, 1997) битно измене и усложњене, приређивач се одлучио да песме: „Плави чуперак”, „Плава звезда”, „Тајна”, „Кад би јастуци проговорили” и „Шашава песма” у *Антологији* буду заступљене у њиховом првобитном облику. То се не односи на песму „Прва љубав” – она се у *Плавом чуперку* појављује под насловом „... А онда и прва љубав”, у каснијим збиркама уз наслов „Прва љубав” присутне су битније текстуалне измене, па готово и да није реч о истој песми. Зато је она дата према издању *Плави чуперак*, Нови Сад: Прометеј, 1997. Извори за остале песме су: „Март” – *Гарави сокак*, Загреб: Југоарт; Бездан: Војводина, 1989; „Кад сам био велики” – *Последња бајка*, Београд: Bookland, 2010. (сажетија и компактнија верзија у односу на верзију из збирке *Насмејани свет*, Нови Сад: Дневник, 1984, због чега је укључена

у *Антологију*); „Татина песма” и „Горка песма” имале су више измена (као и „Прва љубав” претворене су у циклусе песама), па су дате према првом издању – *Шашава књига*, Београд: БИГЗ, 1972.

Божидар Тимотијевић: *Нежне песме*, Нови Сад: Дневник / Ђирпанов, 1985.

Ђорђе Фишер: *Како расту маме*, Нови Сад: ЗДИ, 2016.

Душко Трифуновић: „Два јарца”, „Тајне птица” – *Главни јунак*, Ниш: Пунта, 1998; „Птице”, „Цвеће и пчеле” – *Нојева лађа*, Краљево: Публик прес, 1998. (песма „Цвеће и пчеле” првобитно је била ијекавска „Цвијеће и пчеле” – пошто је аутор екавизовао, одлучили смо се за ову верзију).

Бранислав Црнчевић: *Мраз добра срца*, Београд: Рад, 1984.

Драгутин Огњановић: „Сунчева сенка” – *Тамарин шал*, Београд: Књиготека, 1996; „Растем и знам” – *Огледала*, Сарајево: Књижевна задруга Другари, 1988; „Рођен сам у трави” – *Будно срце*, Београд: Књиготека, 1998.

Бранко Мильковић: *Орфејско завештање и друге песме*, Београд: Просвета, 2011.

Добрица Ерић: „Ноћи кад нам је жао да заспимо” – *Лађе у пољу*, избор С. Ж. Марковић, Горњи Милановац: Дечје новине; Београд: Драганић, 1999; „Песник и месец” – *Славуј и сунце*, Загреб: Младост, 1978; „Свици у мрачној ноћи”, „Свитац пшеничар и воденичар” – *Месечеви миљеници (песме о свицима)*, Београд: Народна књига, 1987. (песма „Свитац пшеничар и воденичар” минимално се разликује од касније верзије: у тринестом дистиху почетна реч „Потом” замењена је речју „Понекад”, па смо се одлучили за прву верзију); „Ћилим-поље Калипоље” – *Долина пролећних мириза*, Београд: Bookland, 2010.

Песма „Суботе мог детињства” значајније је мењана у односу на прво издање (*Добро вече, добра зелена долина*, 1984). У издању *Долина пролећних мириза*, Београд: Bookland, 2010. додата је друга строфа „Наша стara пећ иза млекара / Шћућурена испод криве зове / суботом је била пуна жара / И пекла је најлепше хлебове.”; у четвртом стиху некадашње друге, а у новој верзији треће строфе синтагма „топла сунца” замењена је синтагмом „бела сунца”; у другом стиху шесте строфе стих „тој зградици с црном капом крова” промењен је у „тој кућици с црном капом крова”. Последња строфа: „По лицу ми ромињају кише / и снег кити као цвет од зове / мој завичај што ми још мирише / на суботње печене хлебове” избачена је из завршног издања. У *Антологију* је унето редиговано издање.

Песма „Приче из Непричаве” у издању *Долина пролећних мириза*, Београд: Bookland, 2010. разликује се минимално од првог издања у *Добро вече, добра зелена долина (песме из ТВ серије Приче из Непричаве)*, Нови Сад: Издавачки центар РУ „Радивоје Ђирпанов” / Дневник, 1984. Трећа и четврта строфа су спојене а последња два стиха четврте строфе (дате италиком) су другачија (у првој верзији „и свраке су и сељанке / непричавске причалице” – у другој верзији „и свраке и сељанке / распричане Непричавке!”). Одлучили смо се за прву верзију песме.

Милован Данојлић: „Овај дечак зове се Пепо Крста” – пошто је песник у избору песама који је приредио (*Како спавају трамваји и друге песме*, Крагујевац: Јефимија, 1999) уједначио интерпункцију (у издању Мића Данојлић: *Како спавају трамваји*, Сарајево: Свјетлост, 1964. почетак четвртог стиха треће строфе гласи „тојест” а у издању из 1999. се исправља у „то јест”; стих „И тихо прозбори: ‘Докле, о Џоне Хохонде?’” у издању из 1999. исправља се у „И тихо запита: ‘Докле, о Џоне Хохонде?’”) определили смо се за верзију песме из *Како спавају трамваји и друге песме*, Крагујевац: Јефимија, 1999.

Песма „Ограда на крају Београда” није мењана у значајнијој мери у каснијим издањима. Ипак, због дистиха: „Лево, далеко: џа Теразије. / Десно: мрак све до Мале Азије.” из прве верзије, који је касније преобликован у „Лево: блистају Теразије. / Десно: мрак све до Мале Азије.”, одлучили смо се за верзију из збирке *Како спавају трамваји и друге песме*, Крагујевац: Јефимија, 1999.

Песма „Шта је живот”, која је мењана у каснијим издањима, у *Антологији* је дата у првобитном облику – *Фуруница јогуница*, Нови Сад: Културни центар, 1969.

Песма „Сваке ноћи, пре поноћ, воз” у каснијим збиркама преименована је у „Воз предвече” и битније изменењена, па смо се одлучили за верзију из *Фурунице јогунице*.

Песме „Вране у свануће”, „Мирис зове”, „Гроздови”, „Дуња”, „Земља у поноћ”, „Пијаца на крају града”, „Зимски сумрак”, „Новембар” дате су према издању *Како спавају трамваји и друге песме*, Крагујевац: Јефимија, 1999; „Карађорђе по други пут међу Србима” – *Песме за врло паметну децу*, Београд: Просвета, 1994.

Бранислав Петровић: *Да видиш чуда*, Београд: Завод за уџбенике, 2006.

Гордана Брајовић: *То сам ја*, Београд: Народна књига / Алфа, 2004.

Велимир Милошевић: *Прстен од неба*, Приштина: Јединство, 1991.

Будимир Нешић: *Кике и перунike*, Београд: Глас, 1978.

Влада Стојиљковић: *Са мном има нека грешка*, Београд: Лагуна, 2015.

Љубивоје Рушумовић такође је мењао текстове својих песама. Због вишеструких варијација у интерпункцији и начину обележавања стихова одлучили смо се за прво издање следећих песама: „Уторак вече ма шта ми рече”, „Одакле су делије”, „Бегунци од куће”, „Глава ми у торби”, „Иза првог угла”, „У заседи иза петнаесте”, „У једном дану” – *Ма шта ми рече*, Нови Сад: РУ „Радивој Ђирпанов”, 1973. (прво издање 1970); „Ајдаја своме чеду тепа” (у каснијим верзијама избачена је интерпункција, а у *Xohу поново да се родим*, Београд: Bookland, 2010. насловни стих „Ајдаја своме чеду тепа” је, такође, и први стих а ајдајине речи су дате верзалом), „Баба Рога” (у каснијим издањима избачена је интерпункција и додат је завршни дистих: „А ја у животу имам мету / да уплашим све Б. Р. на свету”) – *Још нам само але фале*, Београд: БИГЗ, 1973. Песме „Дете”, „Сонг о Дембелији”, „Ау што је школа згодна”, „Десет љутих гусара”, „Био једном један вук” и „Била девојка Мара” (наслов у првом издању је „Била је девојка Мара”, али је текст песме непромењен) дају се према збирци *Xohу поново да се родим*, Београд: Bookland, 2010.

Мирјана Стефановић: *Енца са креденција*, Нови Сад: Културни центар, 1969.

Мирољуб Наастасијевић: „Бубе”, „Неке много грубе бубе”, „Како се само ако треба...” – *Бубе у гласу*, Зрењанин: Општинска заједница културе Зрењанин, 1972, „Кнегиња од Бог те Пита” – *Времена тешка витешка*, Београд: БИГЗ, 1978.

Слободан Станишић: *Ђачке тајне*, Зрењанин: Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин”, 1997.

Миодраг Станисављевић: *Леви краљеви*, Нови Сад: „Радивој Ђирпанов”, 1977.

Раде Обреновић, „Поточић мого оца” – *Ливада на бетону*, Зрењанин: Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин”, 1989; „Запис из породичне свеске” – *Не блените у мене*, Бањалука: Глас, 1989.

Владимир Андрић: „Дај ми крила један круг”, „Љубимац земљине теже”, „Флекава песма” – *Дај ми крила један круг*, Београд: Креативни центар, 2006; „Тата и син” – *Читај ветру омиљене књиге*, приредио И. Коларов, Београд: ЗУНС, 2010; „Дечаков цеп”, „Мајстор”, „Позив” – *Напред плави, смећи и црни*, Нови Сад: Ђирпанов, 1981.

Милован Витезовић: „Како девојчице расту” – *Ђачко доба*, Београд: „Вук Каракић”, 1977; „Грмљавице”, „Што ме небо сећа на мараму плаву” – *Песме које расту*, Београд: Народна књига, 1982.

Радомир Андрић: „Липа” – Под златном леском, Београд: Ново дело, 1988; „Рукосад ујака Косте” – Птичје млеко – песме, Београд: ЈП ПТТ саобраћаја „Србија”, КУД „Ђока Павловић”, 1997.

Рајко Петров Ного: *Родила ме тетка коза*, Београд: Просвета, Београдска књига, б. г.

Перо Зубац: „Дрењина” – Деца могу немогуће (нове песме за децу 1992–1996), Подгорица: Унирекс, 1996; „И ја чујем како растем” – Што се на ме дарја љути, Београд: б. и., 1979; „О најтишим дечачима” – Хоћу нећу, Зрењанин: Општинска заједница културе и Друштво књижевних стваралаца Зрењанина, 1972.

Ђуро Дамјановић: „Повратак у Неповрат” – Ноћно сунце, Београд: БИГЗ, 1993; „Зимско дрво”, „Веверица” – Негде нешто пева, Бања Лука – Београд: Задужбина Петар Коцић; Нови Сад: Змај, 2000.

Момчило Мошо Одаловић: „Стварање света” – Од амебе до бебе, Београд: Делта прес, 1982; „Пчела Јевросима” – Жича, пчелино чедо, Краљево: Библиотека Стефан Првовенчани, 2009.

Песма „Јагличице, не гледај високо” – Молим те, чувај се, Приштина: Градска библиотека Григорије Божовић, 1998. заступљена је и у Добро јутро, Велика Хоча, или је у њој изменеана интерпункција. Због замене речи „стока” у трећем стиху треће строфе речју „фока”, одлучили смо се за прву верзију песме.

„Ршуме, јеси ли знао Црњанског”, „М. О. украо ласту”, „Бескрајна” – Добро јутро, Велика Хоча, Београд: Задужбина „Десанка Максимовић”, Народна библиотека Србије, 2017.

Песма Момчила Моше Одаловића „Молим те, чувај се” јавља се у више верзија и под различитим насловима: „У пољу смиља и босиља” у Друже тата, кућни командант, Београд: Вук Каракић, 1986; измененог текста, а под истим насловом у Неко је украо ласту, Горњи Милановац: Дечје новине, 1990; под називом „Молим те, чувај се” и са изменама у трећем, четвртом и петом дистиху јавља се у истоименој збирци (Приштина: Градска библиотека Григорије Божовић, 1998) и у Добро јутро, Велика Хоча са делимично измененом интерпункцијом. Пошто је последња објављена верзија песме срећно помирила решења из претходних верзија – она је укључена у Антологију.

Драган Радуловић: *Песме*, избор и поговор С. Калезић Радоњић, Подгорица: ЦИД, 2008.

Драгомир Ђорђевић: „Флеминг” – Сећа ли се ико, Београд: Рад, 2000; „Ја сам био срећно дете”, „Протестна градска песма”, „Таван грам по грам”, „Исповест вештице Смиљке” – Ми имамо машту, Београд: Верзал прес, 1998; „Пријатеља колко хоћеш”, „Деда Мраз”, „Није лако бити дете”, „Деда на последњем путу”, „Ура школа”, „Сад ћу вам рећи” – Није лако бити дете, приредила Лидија Николић, Београд: Завод за уџбенике, 2009.

Душан Поп Ђурђев: *Слик ковница: албум апокрифне хрестоматије*, Нови Сад: Дневник, 1998.

Пеђа Трајковић: *Сваког петка уторком у среду*, Нови Сад: Змајеве дечје игре, 2015.

Мирјана Булатовић: „Газела”, „Безврънне ципеле”, „Шта сам рекао баби док се шминкала” – Сањао сам да ми гори школа, Београд: Граматик, 2010.

Бранко Стевановић: „Занимање Краљевића Марка” – Авантуре Краљевића Марка, Београд: Чекић, 2011; „Мармозет”, „Наглавачке”, „Био једном један Душан” – Лепо ти кажем, Београд: Завод за уџбенике, 2007.

Дејан Алексић: „Кусам сусам” – Стижу блесе, чувајте се, Краљево: Имам идеју, 2010; „Песма о осмеху бескућнику”, „Дугме без капута”, „Песма о заборавном јуче”, „Био једном један ексер” – Дугме без капута, Београд: Артист, 2002; „Неспоразум” – На пример, Београд: Завод за уџбенике, 2006.

Лирско-епска дела

Бранко Радичевић: *Ђачки растанак и друге песме*, Београд: СКЗ, 2002.

Милорад Поповић Шапчанин: *Дар доброј деци*, Београд: У државној штампарији, 1867.

Бранислав Брана Цветковић: *Песме, приче, загонетке*, приредио Д. Лакићевић, Београд: Bookland, 2001.

Поеме Александра Вуче мењале су битније свој облик између издања у *Политици за децу* и коначног издања. Поема *Подвизи дружине Пет петлића* у *Политици за децу* (објављивана током 1930. у наставцима под псевдонимом Аскерланд) није садржала прозне додатке Душана Матића а текст се значајно разликује од издања из 1933. (Београд: Надреалистичка издања). Исто важи и за *Сан и јава храброг Коче* која се прво појавила у *Политици за децу* под називом *Путовања и авантуре храброг Коче* (излазила од 27. 2 – бр. 7 до 21. августа 1930 – бр. 32), па у наставцима под истим насловом, али измене, у *Пионирима* (*Пионир, забавни дејчи лист*, уредник Душан Радовић, Београд: Савез пионира Југославије, год. I, 1951) а као целовито издање као *Сан и јава храброг Коче: поема за децу* 1957. (Београд: Дечја књига). Одлучили смо се за текст из самосталних издања, осим у случају поеме *Полудели бициклет* која никад није објављена после *Политике за децу*.

Певања из поема наведена су према следећим изворима:

Александар Вучо, Стеван Раичковић, Добрица Ерић, *Поеме*, Београд: Нолит: Просвета: Завод за уџбенике и наставна средства, 1980.

Полудели бициклет – излази у *Политици за децу* у наставцима током септембра и октобра 1930: 18. 9. (бр. 36), 25. 9. (бр. 37), 2. 10. (бр. 38) и 16.10. (бр. 40). Певање из *Антологије* је завршни одломак (16.10. 1930).

Сан и јава храброг Коче, Београд: ЗУНС, 2005.

Оскар Давичо: *Детинство и друге песме*, Београд: Чигоја штампа, 2006.

Арсен Дикић: *Дунавске баладе*, Београд: СКЗ, 1987.

Гвидо Тарталја: *Гусарска дружина*, Београд: Младо поколење, 1964; *Дедин шешир и ветар*, Београд: Просвета, 1960.

Бранко Ђорђић: „*Јежева кућа*” – Чаробна шума, Београд: СКЗ, 2006. (прво издање: *Јежева кућа*, Београд, Загреб: Ново поколење, 1948); „*Мјесец и његова бака*” – Чаробна шума, Сарајево: Народна просвета, 1957; *Деда Тришин млин* – *Деда Тришин млин*, Сарајево: „Веселин Маслеша”, 1960.

Стеван Раичковић: *Гурије*, Београд: Просвета, 1962. Текст наведен према – *Гурије и друге песме*, Београд: Просвета, 1966.

Драган Кулиџан: *Шума и пањушице*, Сарајево: „Веселин Маслеша”, 1970.

Добрица Ерић је значајно редиговао своју поему *Вашар у Тополи: хумористичка поема за децу*, (Београд: Просвета, 1966). У првобитној верзији певања су означене редним бројевима и немају наслове. Редослед певања је другачији у односу на сва издања почев од 1977. (издање Београд: Народна књига има напомену: „ново, допуњено” а поднаслов се мења у *Хумористичка поема за децу од 3 до 103 године*).

Певања добијају наслове а после стихова „*Звони, звони / звоно на воду: / Хеј, сви на вашар / у Тополу!*” поема почиње певањем „*Главне вашарције*”. Ненасловљено прво певање (почетни стихови: „*Лепа је мала / варош Топола*”) у каснијим издањима постаје друго певање, насловљено као „*Лепа је мала варош Топола*”. И унутар текста има више измена у тексту и интерпункцији. Друго певање (почетни стихови: „*Чим сунце гране / из шумских грана*”) се измешта у наредним издањима и делимично мења: добија наслов „*Буљуци народа, кола*

и стоке". Певање „Бака на рингишпилу", деветнаесто по реду у редитованој верзији, у првој верзији је четрнаесто. У односу на прво издање, и ово певање има измене у интерпункцији, ломљењу строфа и тексту. Пошто се накнадна редакција текста задржава у бројним каснијим издањима: из 1980. (А. Вучо / Стеван Раичковић / Добрица Ерић, *Поеме*, Београд: Нолит / Просвета / ЗУНС), 1982. (Београд: Народна књига), 1990. (Сарајево: Ослобођење), 1995. (Дела Добрице Ерића у 20 књига, Земун: Драганић; Београд: Култура, 1995), 2004. (Београд: Народна књига / Алфа), 2011. (Београд: Bookland) и 2013. (Топола: Културни центар), одлучили смо да је прихватимо као ауторову вољу и наведемо у Антологији.

Милован Витезовић: *Балада о заборавном деди – Певање о деди*, Крагујевац: Светлост, 1988/89.

Душан Поп Ђурђев: *Теглећа срећа*, Зрењанин: Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин", 2010.

Дејан Алексић: *Нежна песма о нежном ветру Дубољубу*, Београд: Креативни центар, 2006.

Краћа проза

Доситеј Обрадовић: *Избранне басне съ различны езыка на сербскii езыкъ преведене и съ наравоучителными изасмениями и наставлениями обогатъене*, Въ Будимъ, печатано писмены Славено-Сербскiя Пачатни Кралевскаго Всеучилища Пештанскаго, 1800. (прво издање 1788) – напомена: басне су прилагођене савременом правопису и књижевном језику.

Јован Суботић: „Бајка”, *Јавор*, бр. 8/1891 (стр. 114–117) (написана 1858), приредио Сава Дамјанов, Реч, Београд, 1998/5, преузето са <http://www.rastko.rs/rastko/delo/12213>

Јован Јовановић Змај: *Зелени миш, Досетеke и наивности из дечјег света*, приредио М. Витезовић, Ваљево: „Милан Ракић”, 1982.

Бранислав Нушић: *Моје бистро дете и друге приповетке*, Београд: Вук Караџић, 1986.

Јован Максимовић: *Челица: низ поучних дечјих прича*, Лесковац: Д. Адамовић 1888.

Милета Јакшић: *Дечја збирка песама и прозе*, Нови Сад: Матица српска, 1929.

Даница Бандић: *Сан и јава: приче и бајке*, Београд: Геца Кон, 1931. Приповетка је прилагођена важећем правопису.

Иво Андрић: *Деца, Сабрана дјела Иве Андрића*, приредили П. Џацић, М. Первић, Београд: Просвета; Загреб: Младост; Сарајево: Свјетлост; Љубљана: Државна заложба Словеније, 1964.

Десанка Максимовић: *Писма из шуме, Бајке, Сабрана дела Десанке Максимовић*, књ. 6, Београд: Нолит, 1969.

Јелена Билбија: „Мис Експрес” – *Политика за децу*, 25. 12. 1930. (бр. 50); прича „Како је Кастро постао војни бегунац” објављена је прво у *Политици за децу* (8.7. 1931, бр. 28) под називом „Како је Кастро IV, звани Лавље Срце, постао аустријски војни бегунац” а под овим насловом у збирци *Јесењи путници*, Београд: Младо поколење, 1961. Текст приче дат је из часописа а наслов је преузет из збирке.

Бранко Ђопић: „Башта слезове боје”, „Поход на Мјесец” – *Башта слезове боје*, Загреб: Накладни завод Матице хrvатске, 1980; „Сунчани свијет моје мајке”, „Како је опустио свијет” – *Босоного дјетињство, Сабрана дела Бранка Ђопића*, књ. 10, Београд / Сарајево: Просвета / Свјетлост / Веселин Маслеша, 1964, „Изокренута прича” – *Приче испод змајевих крила, Дечја штампа*, 1955.

Воја Џарић: *Бели вук*, Београд: Просвета, 1966.

Душан Радовић: *Баш свашта. Сабрани списи*, приредио М. Максимовић, Београд: ЗУОВ, 2006.

Бранко В. Радичевић: „Легенда”, „Бајка о дечаку и Месецу”, „Надговарања за баку” – *Приче са овога и онога света*, избор Б. Јовановић, Београд: СКЗ, 1994; „Страшни Микан Лакан” – *Рођак свих дечака, Деветаџи, Гвозден човек, Бајке о гуслама, Песме о мајци, Тутуренко, Изабрана дела Бранка В. Радичевића*, књ. 4, приредио Војин Анчић, Београд: „Вук Карапић”, 1978.

Данило Николић: *Најбољи деда на свету: приче за унуке*, Ниш: Просвета, 2004.

Стеван Раичковић: „Прича о лопти”, „О псу који је можда путовао” – *Велико двориште*, Сарајево: „Веселин Маслеша”, 1965; „Бајка о белом коњу”, „Бајка о зрну песка” – *Мале бајке*, Београд: СКЗ, 1974.

Душица Лукић: *Земља је у квару*, Горњи Милановац: Дечје новине, 1977.

Драган Лукић: *Вожња по граду*, избор С. Ж. Марковић, Београд: СКЗ, 1994.

Александар Поповић: *Шкрти берберин: приче за децу*, приредила Г. Малетић, Београд: Bookland, 2015.

Светлана Велмар Јанковић: *Књига за Марка*, Београд: Стубови културе, 1998.

Бранислав Црнчевић: *Босоноги и небо*, Београд: Нолит, 1976. и *Мраз добра срца*, Београд: Рад, 1984.

Радивоје Раша Попов: „Баба Мила, јахачица ветра” – *Опасне бајке*, Београд: Bookland, 2010; „Паликуће иза сламе” – *Мокрински патуљци*, Чачак: Пчелица, 2013.

Гроздана Олујић: *Сабране бајке*, приредила З. Опачић, Београд: Учитељски факултет, 2011.

Данило Киш: *Рани јади*, Београд: Архипелаг, 2015.

Миленко Матицки: „Деда Ага” – *Приче о сну и јави*, приредио Д. Лакићевић, Београд: Bookland, 2005.

Момчило Момо Капор: *Off: врло кратке приче*, Загреб: Знање, 1983.

Бранислав Петровић: *Жанка*, приредио Д. Хамовић, Београд: ЗУНС, 2005.

Влада Стојиљковић: „Како сам купио кишобран”, „Продавница месеци” – *Кишобран је распродат*, Нови Сад: Змајеве дечје игре / Раднички универзитет „Радивој Ђирпанов” / Центар за дијафилм и издавачку делатност, 1972; „Писмо Бранку Ђорђићу”, „Писмо Кристоферу Робину Милину” – *Писмотисац*, Ниш: Просвета, 1995.

Мирјана Стефановић: „Зановет” – *Штаријкалице*, Београд: БИГЗ, 1972; „Златне рибице не праве штету” – *Златне рибице*, Нови Сад: Матица српска, 1994.

Љубивоје Рибумовић: *Заувари*, Београд: Лагуна, 2011.

Драган Алексић: *Славуј у фебруару*, Сараорци: Издавачка кућа „Драган Лаковић”, 1995.

Раде Обреновић: *Последње лето детинства*, Горњи Милановац: Дечје новине, 1977.

Ранко Павловић: *Причинило се у Причину*, Београд: Bookland, 2014.

Владимир Андрић: *Пустолов*, Београд: РТС, 2002.

Ђуро Дамјановић: *Негде нешто пева*, Бања Лука – Београд: Задужбина Петар Коцић; Нови Сад: Змај, 2000.

Градимир Стојковић: „Деда Милоје” – Врло кратко, имам једну тајну, Београд: Bookland, 2010; „Тричарије” – Оно време, Београд: Calamus, 1997.

Тиодор Росић: *Долина јоргована. Бајке из српске старине*, Београд: СКЗ, 2007.

Јован Радуловић: *Замка за зеца*, Београд: БИГЗ, 1998.

Зорица Кубуровић: *Лек од бресквиног лишћа*, Београд: Лагуна / Просвета (З. Кубуровић; З. Машић), 1987.

Гордана Малетић (Врховац): *Чаробне речи*, Београд: Графипроф, 1996.

Весна Видојевић Гајовић: „Бркљача” – Кеџеља на беле туфне, Београд: Нолит, 2003; „Бело-светска прича” и „Ружна прича” – Кад прича причу прича, Београд: Креативни центар, 2016.

Гордана Тимотијевић: „Краљев лов” – Седмо краљевство, Београд: Завод за уџбенике, 2009; „Жаба кроз причу”, „Гавран и страшило” – Свракин сат, Чачак: Пчелица, 2012.

Драган Лакићевић: *Онога лета*, Београд: Дерета, 2001.

Растислав Дурман: *Њофокле*, Београд: Вук Каракић, 1989.

Весна Ђоровић Бутрић: „Шта је унутра”, „Ноћни ћошак” – Шта је унутра, Горњи Милановац: Дечје новине, 1995; „Цепно пиле” – Цепно пиле, Горњи Милановац: Дечје новине, 1989; „Смејуљци” – Бићу сновослагач, Београд: Народна књига, Алфа, 2001.

Весна Алексић: „Детективско срце” – Ја се зовем Јелена Шуман, Београд: Дерета, 2001; „Баба вози чип, чип...” – Цимет меда, Београд: Креативни центар, 2009; „Прича о богу Сварогу” – Кљави коњ. Приче из словенске митологије, Чачак: Пчелица, 2015.

Јасминка Петровић: *Каки теми добар дан*, Београд: Креативни центар, 2003.

Горан Петровић: *Острво и околне приче*, Београд: Просвета, 1996.

Владислава Војновић: *Приче из главе*, Чачак: Пчелица, 2015.

Бранко Стевановић: *Овако је то било*, Нови Сад: Дневник, 2010.

Виолета Јовић: *Сезона лова на свице*, Београд: Bookland, 2015.

Горан Новаков: *Шерпу срби тесто*, Чачак: Пчелица, 2016.

Дејан Алексић: „Једном је један дечак зевио” – Музика тражи уши, Београд: Креативни центар, 2008; „О једној размаженој причи”, „Празна прича”, „Крај приче” – Кога се тиче како живе приče, Београд: Креативни центар, 2013.

Игор Коларов: „Разговор око света за осам минута” – Клизаве приче, Чачак: Пчелица, 2013; „Дум-дум Оливер и његов бубањ” – Русвај, Београд: Bookland, 2011; „Маја или Маја?”, „Прича са погледом на небо” – Приче о скоро свему, Београд: Bookland, 2014; „О плакању”, „О љубави” – Приручник за пингвине, Београд: Bookland, 2012.

ПОДАЦИ О ПИСЦИМА

Алексић, Дејан (Краљево, 1972), песник, прозни и драмски писац за децу и одрасле. Ради као уредник за поезију у *Повељи* (Народна библиотека Стефан Првовенчани, Краљево). Најзначајнија дела: поезија *Дугме без капута* (2002) *Кад се разболео Петак* (2006), *На пример* (песме и приче, 2006); поеме *Нежна песма о нежном ветру Дувољубу* (2006), *Божићна прича* (2007), *Пустоловине једног зрна кафе* (2004); приповедна проза: *Музика тражи уши* (2008), *Кога се тиче како живе приче* (2013); драме *Краљ трешиће* (игрокази, 2010), *Бајке плене и са сцене* (2016); романы *Ципела на крају света* (2014), *Чудесни подвизи Азбучка Првог у тридесет слова* (2015).

Алексић, Весна (Обреновац, 1958), писац за децу и младе. Основну школу и гимназију завршила је у Обреновцу и дипломирала на Филозофском факултету у Београду. Радила је као школски психолог, сада сарадник у предшколским установама. Пише прозу, радио-драме и песме, књижевну критику и есејистику. Најзначајнија дела: поезија *Није за јавност* (1996), *Звездана фрка* (1998); приче *Црвени коњић* (1994), *Брњићко срце* (2000), *Ја се зовем Јелена Шуман* (2001), *Прича о Лангусту* (2001), *Осмо чудо* (2002), *Територија снова* (2004), *Књучар европског биоскопа* (2005), *Цимет меда* (2009), *Каљави коњ. Приче из словенске митологије* (2015); романы *Месечев дечак* (1994), *Звезда ругалица* (1996), *Дугмар* (2002), *Старлет* (2004), *Лудвиг ван Моцарт* (2016).

Алечковић, Мира (Нови Сад, 1924 – Београд, 2008), књижевница за децу и одрасле. Студирала је упоредну књижевност и славистику у Београду, а потом се школовала у Француској. Написала је преко педесет књига. Била је уредница листова и часописа *Младост*, *Пионир*, *Полетарац*, *Змај* и дугогодишња председница УКС. Најзначајнија песничка дела: *Подземни хероји* (1957), *Добар дан* (1953), *Звездине баладе* (1953), *Љубљашка на грани* (1954), *Светла соба* (1964), *Сребрни воз* (1964), *Сањалица* (1975), *Летећи крејсмет* (1992); романы *Збогом, велика мајно* (1960), *Зашто грдиш реку* (1955) и др.

Анđрић, Владимира (Обреновац, 1944), писац, драматург и редитељ. Дипломирао је филмску режију на Факултету драмских уметности у Београду. Радни век провео је као уредник Дечјег и школског програма на ТВ Београд. Као сценариста и режисер, заслужан је за серијале *Лаку ноћ*, *децо* и *Пустолов* а режирао је филм *Шешир професора Костија Вујића* (1972). Добитник је бројних награда за своја књижевна дела и за филмску и позоришну режију. Песничке и приповедне збирке: *Напред плави, смеђи и црни* (1981), *Срце на зиду* (1988), *Писма из перијуна* (1997), *Дај ми крила један круг* (2006), *Пустолов* (2001), *Пустоловне приче и нове приче* (2012), *Кроз судуре Обреновца* (2004), *Вечерњи слон* (2014); драма *Новогодишњи поклони* (1975). Живи и ствара у Обреновцу.

Анđрић, Радомир (Љубљање код Ужица, 1944), песник. Објавио је преко тридесет пет књига поезије, међу којима и седам намењених деци. Живи у Београду, а од 2010. године је председник УКС. Најважније књиге песама за децу: *Под златном леском* (1988), *Козје грозје* (1990), *Птичије млеко* (1997).

Антић, Мирослав (Мокрин, 1932 – Нови Сад, 1986), песник, романијер, сликар, новинар, филмски сценариста, редитељ. Студирао је славистику (руски и чешки језик) на Филозофском факултету у Београду. Био је уредник *Пионира* (1959–1960), обновио и уређивао *Невен* (1979–1981). По повратку у Нови Сад 1961. био је члан редакције Издавачке куће Форум, а од 1962. до пензионисања новинар у *Дневнику*, главни уредник ревије за цез и забавну музику *Ритам* (1962–1965). Антићев књижевни опус је обиман и разноврстан, а посебно се истичу: поезија *Плави чуперак* (1965), *Шашава књига* (1972), *Оловка не пише срцем* (1973), *Гарави сокак* (1973), *Хороскоп* (1983), *Тако замишљам небо* (1985) и др.

Бандић, Даница (Тетка Дана) (Загреб, 1871 – Београд, 1950), приповедач и драмски писац. Основну школу похађала је у Зрењанину и Великој Кикинди, завршила је Вишу девојачку школу у Суботици и учитељску у Сомбору. Објавила је око двадесет књига прича и позоришних комада. Нека од њених драмских дела играна су у Српском народном позоришту. Од дечјих позоришних комада, на сцени су успешно приказивани *Опроштај Снешка Белића, Девојка са златним рукама, Вилинска прича* и др. Проза за децу: *Тера баба козлић* (1923), *Сан и јава: приче и бајке* (1931) и др.

Билбија, Јелена (Црни Луг код Босанског Грахова, 1902 – Београд, 1964), књижевница, глумица и спикерка. Студирала је на Филозофском факултету у Загребу и на Државној глумачкој школи (дипломирала 1928). На конкурсу Радио-Београда била је примљена за првог спикера 1929. и прва се огласила по ослобођењу Београда 20. 10. 1944. Касније је прешла у *Филмске новости*. Била је први уредник листа *Полетарац* и сарадник других дечијих часописа. Објавила је више књига за децу: *Приче за децу* (1932), *Приче о селу и граду* (1934), *Деца у селу и граду* (1935), *Брики и друге приче* (1946), *Бакина прасад* (1946), *Јесењи путници* (1961) и друге.

Брајовић, Гордана (Суботинац, 1937 – Београд, 1996), књижевница и новинарка. У Алексинцу је завршила основну школу и гимназију, а светску књижевност дипломирала на Филолошком факултету у Београду. У време школовања уређивала је листове *Средњошколац, Студент и Младост*. По завршеним студијама радила је као новинар, а највећи део свог радног века провела је као репортер *Вечерњих новости*. После њене смрти у Алексинцу је покренута песничка манифестација у њено име. Објавила је збирке песама: *Кишобран за двоје* (1975), *Босоноги лептир* (1977), *Индира, Индија* (1988), *Пољуби ме за љубичасто* (1994), роман *Филип, ја и хор трешања – прва љубав Ане Мораве* (1982) и др.

Булатовић, Мирјана (Ловћенац, Војводина, 1958), књижевница и преводилац. Завршила је гимназију у Србобрану и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Радила је најпре у Подгорици, као новинар и лектор, а потом у Новом Саду. Од 1989. живи у Београду, углавном као слободни уметник. Члан је УКС-а од 1987. године. Током 2002. године уређивала је односе са јавношћу у *Гутенберговој галаксији*. Уређује дечје стране у *Источнику*, листу Српске православне епархије канадске. Важнија дела: поезија *Стопало на дну света* (1984), *Песме за дипломирану децу* (1994), *Хеј, ванземаљци* (2000), *Поправни дом за родитеље* (2001), *Хитна књига* (2003), *Сањао сам да ми гори школа* (2010); проза *Романчић о поштењу* (2008), *Хвала аутобусу који није дошао* (2008) и др.

Васиљев, Душан (Кикинда, 1900–1924), песник, представник експресионизма. Није објавио ниједну збирку песама за живота, али објављује у међуратним часописима. Писао је песме, приповетке и драме. Постхумно објављене збирке: *Изабране песме* (1932), *Песме* (1950).

Велмар Јанковић, Светлана (Београд, 1933 – Београд, 2014), књижевница и есејиста. Завршила је Четврту женску гимназију и студије француског језика и књижевности на Филолошком факултету у Београду. Била је уредница листа *Књижевност*, члан уређивачког колегијума Издавачког предузећа *Просвета* (1971–1989) и председница Управног одбора Народне библиотеке Србије (2007–2013). Добитница је француског ордена витеза Легије части и најзначајнијих награда за своје романе и приповедну прозу. Њена дела превођена су на више језика. Постала је дописни члан САНУ 2006. године, а редовни члан 2009. Написала је две књиге краће прозе за децу: *Књига за Марка* (1998) и *Очаране паочаре: приче о Београду* (2006).

Видојевић Гајовић, Весна (Обреновац, 1953), књижевница за децу. Завршила је општу књижевност са теоријом књижевности на Филолошком факултету у Београду. Преводила је са енглеског и италијанског језика. Живи у Београду и ради као уредник редакције школског програма РТС. Објавила је књиге прича: *Потрага за летом* (1985), *Бабарогин рођак* (1986), *У земљи Пируежана* (2000), *Кецеља на беле туфне* (2003), *Детелина са четири листа* (2006); сликовницу *Свако своју кућу има* (1990); романе за децу *Зелени нападај* (1994) и *Пуженка и његова кућа* (2001), *Зеџ из шешира* (2016); драме *Рукавице-бунтовнице* (1981), *Зимски сладолед* (2000) и *Кућа из снова* (2000).

Винавер, Станислав (Шабац, 1891 – Нишка Бања, 1955), књижевник и преводилац, један од најзначајнијих представника експресионизма. Основну школу завршио је у Шапцу, гимназију је учио у Шапцу и Београду, а на париској Сорбони студирао је математику и физику. У периоду пре Другог светског рата био новинар и дипломата. Неке песме за децу објављене су у *Републици* („Поезија мог сокака”, XX/403, 21. VII 1953, 3; „Тајни план у једној београдској авлији”, XX/410, 8. IX 1953, 3) или су из рукописа („Мали Жика”, Чудна деца”, „Елза првакиња, вештакиња и земљакиња”, „Енглеско дугме”, „Лија”, „Берберска задруга” и др.) ушли у збирку *Иза Цветкове меане, Песме* (1978).

Витез, Григор (Косовац, 1911 – Загреб, 1966), песник, приповедач, преводилац, уредник, издавач, есејиста. Презиме потиче од племићке титуле коју је предак добио од Марије Терезије (уместо породичног Алавања). Завршио је основну школу у Окучанима, гимназију у Новој Градишци, учитељску школу у Пакрацу. Због сарадње са комунистима у току служења војске пребачен је у затвор у Требињу. Ради као учитељ од 1934, а 1943. одлази у партизане. После II светског рата прелази у Загреб, ради у Министарству просвете (шеф одсека за просвету и шеф издавачке делатности), 1946. у Накладном заводу Хрватске. Студије педагогије и руске књижевности, започете у току чиновничке службе, није завршио. Уредник или члан редакције *Народне просвјете*, *Мале просвјетне књижнице*, *Српске ријечи*, *Напретка*, *Хрватског кола*, часописа за децу *Пионир*, *Змај*, *Радост*, *Мале новине*. Од 1950. главни уредник ИП Младост. Сарадник у више десетина књижевних часописа: *Летопису Матице српске*, *Књижевности*, *Савременику*, *Делу*, *Дјелу*; *Полетарац*, *Мале новине*, *Глас пионира*, *Веселе свеска* и више европских часописа. Године 1967. Савез друштава „Наша деца” установио награду „Григор Витез” за књижевно и ликовно стваралаштво за децу у Хрватској. Дела: загонетке *Веселе замке* (1955); песме *Наоружане руже* (1955), *Препелица* (1956), *Сто вукова* (1957), *Кад би дрвеће ходило* (1959), *Једнос јутра у гају* (1960), *Хватјајте лопова* (1964), приче *Бајка о глиненој птици* (1964), *Где приче расту* (1965), *Игра се наставља* (1966); радио-драма *Плава боја сијега* (1964), *Чудесни пјевач: прича о Рајсиљу* (2000); сликовнице *Медвјед као пудар*, *Два пијетла* (б. г.), *Тко ће с нама у шумицу* (1958), *Животиње спавају* (1958), *Максимијр* (1960), *Пијетлова сузица* (1960).

Витезовић, Милован (Витезовићи код Којерића, 1944), писац и драматург. Био је уредник *Сусрета* (1966–68), *Чивије*, *Јежа* и *Сатирикона*, уредник Играног програма Телевизије Београд и главни уредник Уметничког програма РТС. Професор је на Академији уметности у Београду. Пише песме, романе, драме, филмске и телевизијске сценарије, књиге за децу, есеје и афоризме. Објавио је више од педесет књига, међу којима су најзначајније: поезија *Ђачко доба* (1977), *Песме које расту* (1982), роман *Лајање на звезде* (1978), *Шешир професора Кости Вујића* (1983) и др.

Војновић, Владислава (Бела Црква, 1965), књижевница и сценаристкиња. Завршила је драматургију на Факултету драмских уметности у Београду. Пише жанровски разнолике текстове за децу и младе, међу којима су најзначајнији: роман *Принц од патира* (2008), *Абраам, Богдан, воду газе* (2016), проза *Приче из главе* (2015) и песме *ПееМеСме* (2010).

Вучо, Александар (Београд, 1897 – Београд, 1985), један од најзначајнијих представника најреализма. Као седамнаестогодишњи гимназијалац пријужио се српској војсци као добровољац и са њом прешао Албанију. У Француској завршио гимназију, а затим уписао Правни факултет на Сорбони. Између два рата био је уредник *Наше стварности*, сарадник *Путева* и *Сведочанства*. Објављује у *Политици за децу* (под псеудонимом Аскерланџ) и у *Жени данас*. После Другог светског рата постаје управник филмских предузећа Југославије и председник Комитета за кинематографију, директор Звезда филма и Авале филма. Уредник је *Борбе*, *Дела* и *Змаја*, а сарађује и у *Пионирима*. Најзначајнија дела за децу: поеме *Подвиги дружине Пет петлића* (1933), *Полудели бициклет* (1930), *Сан и јава храброг Коче* (1957), *Момак и по хоћу да будем* (1970).

Грчић Миленко, Јован (Черевић код Беочина, 1846 – Беочин, 1875), песник. У Бечу је студирао медицину као стипендиста Матице српске (1867–1874). Због туберкулозе је прекинуо студије и вратио се у родни крај. Његови заостали рукописи изгорели су у рату 1914. Био је

сарадник алманаха за децу Стевана Поповића. Најзначајнија дела: *Песме* (Беч, 1869). Заслугом Милана Шевића, песме за децу су постхумно сабране у збирку *Песме Јована Грчића Миленка* (библиотека *Добре књиге нашијој деци*) (1923).

Давичо, Оскар (Шабац, 1909 – Београд, 1989) песник, романијер, есејиста, преводилац, припадник надреалистичког књижевног покрета. Студирао је романтистику у Паризу, на Сорбони (1926–1928) и на Филозофском факултету у Београду, где је и дипломирао (1930). Давичо је једини троструки лаурер НИН-ове награде. Најзначајнија дела: *Песме* (1938), *Бетон и свици* (1955), *Флора, настањене очи, детинство* (1969), *Детинство и друге песме* (2006) и др.

Дамјановић, Ђуро (Голеши, 1945 – Бања Лука, 2009), песник, приповедач и романијер за децу и одрасле. Живео је у Сарајеву, Београду и Бања Луци. Завршио је српску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Удружење књижевника Републике Српске установило је књижевну награду која носи његово име (2011). Написао је и научну монографију *Поезија и језик поезије Милоша Црњанског* (2009). Најзначајнија дела: песме *Малињак* (1987), *Шумски свет и фока* (1990), *Негде нешто пева* (1991), кратка проза *Моји земљаци* (1980).

Данојлић, Милован (Ивановци код Љига, 1937), песник, прозни писац, песник за децу, есејиста, преводилац, члан САНУ (2000). Основну школу завршио је у Ивановцима, гимназију у Љигу и Београду (1957), француски језик и књижевност на Филозофском факултету у Београду (1973). Повремено је радио у *Борби*. Од 1984. живи у Француској, где сарађује на француском радију и ради као лектор српског језика на Универзитету у Поатјеу. Преводио је са латинског, енглеског, руског, француског и шпанског. Најзначајнија дела за децу: *Како спавају трамваји* (1959), *Фуруница-јогуница* (1969), *Родна година* (1972), *Како живи пољски миш* (1980), *Песме за врло паметну децу* (1994), *Велика пијаца* (2006), *Куда иду корњаче* (2015). Значајан је и по свом есејистичком раду о поетици књижевности за децу: *Лирске расправе* (1967), *Онде поток, онде цвет, есеји и записи о дечјој књижевности* (1973), *Наивна песма* (1976; допуњено изд. 2004).

Деспотовић, Петар (1847–1917), учитељ, дечји песник и приповедач. Писац је биографије Доситеја Обрадовића (1882) и уџбеника за учитеље. Збирка песама *Невен* (1865) садржи оригиналне и преведене песме. Инспирисан немачком поучном књижевношћу за децу, пише приповетке: *Занат је златан* (1871) и *Две лажне златице* (1892).

Диклић, Арсен (Старо Село код Оточца у Лици, 1922 – Београд, 1995), писац, филмски и телевизијски сценариста. Похађао је гимназију у Оточцу, Бихаћу, Госпићу, Осијеку и Сарајеву. Студирао је историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Био је уредник часописа *Пионир* (од 1946), *Змаја* (од 1954), дечије стране у *Борби* и сарадник у многим листовима за децу. Најзначајнија дела: *Славни ловци* (1947), *Веселе стране* (1949), *Дунавске баладе* (1987), роман *Не окрећи се, сине* (1957), *Плави кит* (2001) и др.

Дурман, Растислав (Сента, 1956), новинар, сценариста, уредник, редитељ. Завршио је југословенску и општу књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Између 1977. и 1992. године био је уредник, сценариста и редитељ на ТВ Нови Сад, углавном као слободни филмски радник. Од августа 2011. води Одељење за развој програма РТВ Војводине. Аутор је три телевизијске серије, четрдесетак радио и ТВ драма, стотинак документарних филмова, три књиге прозе: *Свашта од мене* (1983), *Загонетни знак* (са Невеном Симин) (1987), *Њофокле* (1989), *Верка златна и чаробна* (2008).

Ђорђевић, Драгомир (Земун, 1953 – Београд, 1999), песник за децу. Основну и средњу школу завршио је у Београду. Студирао је психологију и филозофију на Филозофском факултету у Београду, али није довршио студије. Писао је и текстове за стрипове и сонгове за радио и ТВ. Објављивао у готово свим важним часописима за децу (*Политика за децу*, *Змај*, *Невен*). Значајна дела: *Сад ћу вам рећи* (Београд, 1980), *Сећа ли се ико* (Београд, 2000), *Ми имамо машту* (Београд, 1998), *Није лако бити дете* (Београд, 2009) и др.

Ђурђев, Душан Поп (Нови Сад, 1953), песник, приповедач и сатиричар. Основну школу похађао је у Ковиљу, Новом Саду и Каћу, средњу у Краљеву. Студирао је на Шумарском факултету у Београду. Директор је Змајевих дечијих игара у Новом Саду. Особеног књижевног израза, Ђурђев је склон визуелном и језичком експериментисању. Најзначајнија дела: *ЕРРесте international* (1992), *I love an an you* (1996), *Слик ковница: албум апокрифне хрестоматије* (1998), *Извођач бесних глиста* (2002), *Радови на Млечном путу: васпитно запуштене песме* (2012), *Мадам Тисо, Дунав Тисо* (2014); поеме *Теглећа срећа* (2010), *Мрњавчевићи* (2016), проза *Лет мионског Икара* (2010), *О бабама и жабама* (2013), сликовница *Бића из зоо вртића* (2008).

Ерић, Добрица (Доња Црнућа, Гружа, 1936), песник и приповедач. Завршио је четири разреда основне школе у Враћевшици и бавио се занатима. Написао је преко четрдесет књига за децу, различитих жанровских облика: поеме *Вашар у Тополи* (1966), *Тортса пет спратова* (1973), *Долина сунцокрета* (1976), збирке песама *Огрлица од грлица* (1969), *Вечни краткочечници* (1977), *Славуј и сунце* (1978), *Добро вече, добра зелена долина* (1984), *Месечеви миљеници (песме о свицима)* (1987), *Дечак са златом липе у коси* (2005), роман *Тако жубори река* (1995) и др. Живи и ради у Београду и Гружи.

Зубац, Pero (Невесиње, 1945), писац, новинар, драмски писац, есејиста. Основну школу завршио је у Невесињу, гимназију у Лиштици и Зрењанину, а затим студирао књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Био је главни уредник *Индекса*, *Поља*, *Полета*, *Мисли*, *Детињства*, *Витеза* и сарађивао са бројним чистовима и часописима. Пише за позориште, телевизију, сценарије за документарне филмове. Написао је више од дводесет књига за децу. Живи и ствара у Новом Саду. Поезија за децу: *Хоћу нећу* (1972), *Душа дечја* (1988), *Деца могу немогуће* (1996), *Што се на ме дарја љути* (1979).

Илић, Војислав Млађи (Ореовица, 1877 – Београд, 1944), песник. Завршивши права на Великој школи 1903. године, као судски писар службовао је широм Србије. Објавио је неколико збирки песама, међу којима се истичу: *Песме* (1909), *Златне искре* (1921), *Цветови славе и бола* (1927). Избор из целокупне његове лирике објављен је 1924. године.

Илић, Војислав (Београд, 1860 – Београд, 1894), песник. Зачетник је модерних песничких тенденција у нашој књижевности. Школовање је због слабог здравља напустио после трећег разреда гимназије, а касније је похађао предавања на Великој школи. Био је добровољац у бугарском рату. Радио као коректор Државне штампарије, као учитељ у српској школи у Турн Северину, писар Министарства унутрашњих послова, вицеконзул у Приштини, одакле се враћа у Београд. Писао је и песме за децу, обједињене у збирци *Дечја збирка песама* (1929).

Јакшић, Ђура (Српска Црња, 1832 – Београд, 1878), песник, приповедач, драмски писац и сликар. Учио је сликарство у Темишвару, Пешти (напушта студије због револуције 1848), Бечкереку (код сликара Константина Данила), на студијама у Бечу упознао се са Бранком Радичевићем и Ђуром Даничићем а студирао је сликарство и у Минхену. Живео је у Кикиндзи, Новом Саду, као сеоски учитељ радио у Сумраковцу, Сабанти, Рачи код Крагујевца и Пожаревцу, као гимназијски учитељ цртања у Крагујевцу, Београду и Јагодини. Због болести прелази у Државну штампарију у Београду. Објавио је више збирки песама, четири збирке приповедака, три драме. Неке његове песме спадају у поезију за децу.

Јакшић, Милета (Српска Црња, 1869 – Београд, 1935), песник, синовац Ђуре Јакшића. Основну школу је завршио у родном месту, а осми разред и матуру у Осијеку. Радио је од 1896. до 1899. као наставник монашке школе у Хопову. Дела: *Дечја збирка песама и прозе* (1929), *Легенде и приче за децу и одрасле* (1931).

Јовановић Змај, Јован (Нови Сад, 1833 – Сремска Каменица, 1904), књижевник, преводилац и лекар. Основну школу је завршио у родном граду, док је више разреде похађао у Халашу и Пожуну (данашњој Братислави). Након гимназије је уписао права у Пешти, потом у Прагу и Бечу. Завршио је права и медицину, а упоредо са тим је покретао и уређивао бројне књижевне часописе: *Јавор*, *Комарац*, *Стармали*, *Змај* и др. Године 1863. преселио се у Пешту, где је радио у Матици српској и као надзорник Текелијанума. Од 1880. године је почeo да

уређује дечји часопис *Невен*. Године 1882. завршена су издања под називом *Певанија*, која обухватају песме које је Змај објављивао у разним часописима. У његову част, Матица српска је установила Змајеву награду која се додељује за поезију на српском језику; Међународни центар за књижевност за децу у Новом Саду Змајеве дечје игре организује годишње свечаности посвећене Змају и додељује Повељу Змајевих дечјих игара као признање за стваралачки допринос књижевности за децу. Дела: збирке *Преднебече* (1898), *Чика Јова српској деци* (1899), *Десетиље* (1900), *Чика-Јова српској омладини* (1901), драмски текст за децу *Несрећна Кафина* и др.

Јовић, Виолета (Ниш, 1966), књижевница. Дипломирала је на Правном факултету у Нишу, где живи и ради. Секретар је Електронског факултета Универзитета у Нишу. Дела: песме *Писмо са Месецом* (2000), *Неке важније ствари* (2010); проза *Сезона лова на свиџе* (2015) и др.

Капор, Момчило Момо (Сарајево, 1937 – Београд, 2010), књижевник и сликар. Дипломирао је сликарство на београдској Академији ликовних уметности. Био је члан Сената Републике Српске од 1996. године. Био је колумниста франкфуртских Вести. Дела за децу и младе: роман *Белешке једне Ане* (1972), *Фолиантни* (1975), кратка проза *И друге приче* (1973), *Онда* (1982), *Сања* (1992), *Off: врло кратке приче* (1983) и др.

Киш, Данило (Суботица, 1935 – Париз, 1989), приповедач, есејиста и романијер. На Филозофски факултет у Београду уписао се 1954. године, а 1958. године је дипломирао као први студент на Катедри за општу књижевност. Био је дописни члан САНУ. Писац *Породичног циркуса: Бајта, пепео* (1965), проза *Рани јади* (1970) и *Пешчаник* (1972).

Коларов, Игор (Београд, 1973 – Београд, 2017), писац за децу. Завршио је Православни богословски факултет у Београду. Приредио је *Антологију најкраће српске приче за децу* (2009), *Е баши то, избор из савремене српске поезије за децу* (с. Б. Стевановићем, 2009), *Од Змаја до бескраја, избор српске поезије за децу* (с. Б. Стевановићем, 2010), *Слоновска музика, избор из светске поезије и прозе за децу* (2009), *Урнебесна историја* (2014). Дела: приче *Хионијине приче* (2000), *Милица у врту* (2001), *Буренце* (2007), *Фиона и друге мистерије* (2007), *СМС приче* (2008), *Љубавне СМС приче* (2008), *Русвај* (2011), *Приручник за пингвине* (2012), *Клизаве приче* (2013), *Приче о скоро свему* (2014); сликовнице *Кајина најбоља жирафа* (2010) и *Да, то су бизони* (2012); роман *Аги и Ема* (2002), *Дванаесто море* (2004), *Кућа хиљаду маски* (2006).

Кубуровић, Зорица (Београд, 1951), књижевница и лекар. Завршила је Медицински факултет у Београду. У Српском лекарском друштву основала је едицију лекара-писаца *И реч и лек*. Објавила је књиге: приче *Лек од бресквињог лишћа* (1997), *Чаробно огледало* (2000), *Вилиндвор* (2008), *Школа за виле* (роман-бајка) (1997) и др.

Кујунџић Абердар, Милан (Београд, 1842 – Београд, 1893), песник, филозоф, дипломата, академик, министар просвете и српски задужбинар, потиче из угледне београдске породице. Гимназију је завршио у Београду, а затим је студирао филозофију у Бечу, Минхену, Паризу и Оксфорду. Био је професор филозофије на Великој школи и члан Краљевске академије наука и уметности. Имао је веома успешну академску и политичку каријеру као потпредседник Народне скупштине, краљевски дипломата у Риму 1882., председник Народне скупштине 1882–1885. и министар просвете 1886–1887. Писао је родољубиву и лубавну поезију и приповетке. Збирке песама: *Абердар, први јек* (1868), *Други јек* (1870), балада *Невеста хајдукова*.

Кулицан, Драган (Мостар, 1930 – Сарајево, 1987), књижевник, одрастао је у Мостару, где је и започео школовање. Радни век провео је у Сарајеву. Годинама је уређивао часопис *Весела свеска*. Писао је приче, песме и поеме за децу. Најзначајнија дела: *Крив је мачак* (1960), *Шума и пахуљице* (1970), *Срнин поточић* (1970) и др.

Лазаревић, Бранислав (Београд, 1910 – Крушевача, 1989). Основну школу похађао је у Трстенику, Стопањи и Нишу, потом у Сремским Карловцима, Крушевцу и Скопљу. Од 1939. до 1952. радио је у Скопљу, Крушевцу, Краљеву, Овчар Бањи, Ужицу. Био је управник Народне библиотеке у Крушевцу (1955–1967) а од 1967. слободни књижевник. Један је од оснивача

часописа *Багдад*; од 1959. до 1968. године главни уредник часописа и Багдалине едиције *Мала библиотека*. Био је члан српског ПЕН клуба, Удружења књижевника Србије. Важније збирке песама: *Да се разумемо* (1939), *Свирајка од зове* (1953), *Рат мравињака* (1959), *Лутке* (1960), *У чизмама зеленим* (1961), *Летњи часописник* (1964), *Школа за птице* (1964), *Златни шешири* (1966), *Чудновати кројач* (1971), *Објава на зиду* (1984); роман *Каталина* (1960).

Лазић, Лаза (Сомбор, 1929), песник и приповедач. Основну школу и гимназију завршио је у родном граду, а студирао је филозофију и књижевност у Београду. Један је од оснивача часописа *Млада култура*. Радио је као уредник у више издавачких предузећа и као сарадник Радио Београда. Дела: *На дрвету чавка* (1973), *Тиха земља* (1994), *Песме о побрђу* (2006) и др.

Лакићевић, Драган (Колашин, 1954), књижевник и приређивач. Гимназију је завршио у Подгорици, а студије књижевности на Филолошком факултету у Београду. Радио у Издавачком предузећу Рад, данас уредник Српске књижевне задруге. Међу значајнијим делима издавају се: приче *Онога лета* (2001), *Лаки* (2004), *Побрatak Петра Пана* (2012); романы *Мач кнеза Стефана* (1993), *Бајка о јабуци* (1994), *Принцеза и лав* (1997), *Витез Вилине горе* (1999), *Београдска принцеза* (2003).

Лукић, Драган (Београд, 1928 – Београд, 2005), песник, прозни писац, драмски писац, есејиста. Завршио је студије књижевности на Филолошком факултету у Београду, а затим је почeo да предаје књижевност за децу у Школи за васпитаче. Радио је и као уредник програма за децу на Радио Београду до пензионисања 1989. године. Уређивао је часопис *Змај*. Књиге: *Из једног цепа* (1957), *Како се коме чини* (1958), *Мој прадед и ја* (1959), *Небодер Ц 17* (1970), *Бројалице* (1971), *Шта тата каже* (1974), *Песничке приче* (1978), *Песме дуге пловидбе* (1980), *Трчи градом столица* (1981), *Од куће до школе* (1981), *Пишем песме* (1995), *Песничка камера* (2001), *Песничко игралиште* (2002) итд.

Лукић, Душица (Београд, 1928), књижевник и новинар. Пише научну фантастику. Живи у Београду. Стални је сарадник *Галаксије* и сарадник многих листова и часописа за децу. Дела: приче *Земља је у квару* (1977), *Е, баш хоћу да се понашам* (1994), роман *Институт доктора Пака* (1985).

Максимовић, Десанка (Рабровица, 1898 – Београд, 1993), песникиња, прозни писац, бајкописац, преводилац. Студирала је светску књижевност, општу историју и историју уметности Филозофског факултета у Београду. Била је редовни члан САНУ од 1965. После њене смрти основана је Задужбина *Десанка Максимовић*. Важније књиге песама за децу: *Врт детињства* (1928), *Паукова љуљашка* (1943), *Песник и засицај* (1946), *Пролећни састанак* (1954), *Ко је већи* (1955), *Шумска љуљашка* (1959), *Чудо у пољу* (1961), *Медведова женића* (1961), *Сунчеви поданици* (1962), *Птице на чесми* (1953), *Бела врана* (1964), *Осе мађионичари* (1964), *Извољите на изложбу* (1965), *Ђачко срце* (1966), *Хоћу да се радујем* (1967), *Златни лептир* (1967), *Сабрана дела* (1969), *Дете у торби* (1977), *Целокупна дела* (1978), *Избор дела за децу и одладину* (1985).

Максимовић, Јован (Рума, 1864 – Београд, 1955), књижевник и преводилац. Завршио је гимназију у Сремским Карловцима. За време школовања био је сарадник у часопису за децу *Невен* Јована Јовановића Змаја. Дела: *Божићне приче* (1885), *Невенче* (1888), *Златиборска вила* (1891), *Змајева лектира* (1906) и др.

Малетић, Гордана (Београд, 1952), књижевница. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду на групи за југословенску и општу књижевност. Пише за децу од 1982. године. Објавила је преко тридесет књига. Најважнији жанрови у којима се огледа су: кратка прича, приповетка и фантастични роман а пише и поезију, путописе, биографије. Бави се превођењем. Приредила је више антологија прозе и поезије за децу. Са Миодрагом Матицким уређује *Даницу за младе*. Дела: поезија *Загонетни брод* (1995); приче *Абисинска тортва* (1994), *Чаробне речи* (1996), *Три мудраца и псећа звезда* (2011), *Мој црни пас и ја* (2014), *Весела пошиљка* (2017); романы *Витезови мачјег срца* (2000), *На обали реке Броне* (2001), *Путовање у седмограђи град* (2003), *Краљ винчанске фигурице* (2004), *Легенда о неосвојивом граду* (2015).

Марковић, Слободан (Либеро Маркони) (Скопље, 1928 – Београд, 1990), песник, сликар, сценариста, преводилац и новинар. Детињство је провео у Пећи и Београду, где је матурирао у Другој београдској гимназији. Студирао је књижевност на Филозофском факултету у Београду и у Загребу. Био је члан Удружења књижевника Србије, Савеза књижевника Југославије, Савеза новинара Југославије и УЛУПУДС-а. Радио је као новинар у *Младости*, *Омладини*, *Нашем веснику*, најдуже у *Борби*. Објавио је преко 60 књига поезије, прозе, путописа, драма, сценарија, препева. Осим две поеме није писао за децу, али пева о детињству, па се неке песме могу укључити у корпус поезије за децу. Важније збирке песама: *После снегова* (1949), *Град на рукама* (1950), *Свирач у лишћу* (1952), *Морнар на коњу* (1953), *Дванаест месеци* (1974), *Једном у граду ко зна ком* (1980), *Павиљон музике* (1986); поеме *Судбина лењог свирца* (1952), *Песма о дечаку Извору* (1952) и др.

Матић, Душан (Ћуприја, 1898 – Београд, 1980), песник, приповедач, есејиста, један од оснивача српског надреализма. Радио је као професор гимназије пре рата и професор Академије за позориште, филм и телевизију у Београду после рата. Кратко време, одмах после рата, радио је у редакцији издавачког предузећа Просвета. Са А. Вучом објавио поему *Подвизи дружине Пет петлића* (творац прозних делова).

Матицки, Миленко (Маргита, Банат, 1936 – Београд, 2001), приповедач, романијер, песник, новинар и антологичар. Био је уредник листа *Политика за децу*, дневног листа *Политика*. Најзначајнија дела: *Индijанци и девојчица* (1975), *Мраб и звезда* (1977), *Бескрајно доба* (1997), *Жмарац поветарац* (1990), *Бели свет* (2000), романи *Свирка* (1996), *Пустолови с Гардоша* (1998), *Журка* (1990) и др.

Миловановић Георгијев, Лука (Осат код Сребренице, 1784 – Будим, 1828), у раном детињству породица му се пресељава у Војводину. Завршио је права и филозофију, радио као писар, учитељ српске школе у Пешти, преводилац. Написао је сатирични роман *Епитафијум* и сматра се заснивачем српске прозодије, а *Опит настављења к српској сличнорјечности и слогомерју или просодии* из 1810. који садржи песме за децу („На књижицу за новољетни дар“ и „Мојој деци на мајалес“) оставио је у аманет Вуку Каракићу, који га издаје 1833.

Милошевић, Велимир (Верићи код Пећи, 1937 – Сарајево, 2004), песник, критичар и преводилац са руског језика. Радио је на Радио Сарајеву, где је уређивао дечје емисије. Дела: *Звјездарница* (1973), *Берачи росе* (1975), *Крилати цвећарница* (1975), *Прстен од неба* (1991).

Миљковић, Бранко (Ниш, 1934 – Загреб, 1961), песник, припадник неосимболизма. Школовао се у Нишу, а потом на Филозофском факултету у Београду. Иако је писао за одрасле, поједина Миљковићева песничка остварења припадају и дечјој књижевности. Дела: *Узалуд је будим* (1957), *Ватра и ништа* (1960), *Порекло наде* (1960).

Настасијевић, Мирослав (Београд, 1939 – Београд, 1998), књижевник, фелтониста, уредник на телевизiji. Школовао се у Београду и Новом Саду. Једно је био песник за децу и одрасле. Збирке поезије за децу: *Бубе у глави* (1972), *Времена тешка витешка* (1978), *Узми велики ексер* (1982) и др.

Ненадовић, Љубомир (Бранковина, 1826 – Ваљево, 1895), унук кнеза Алексе Ненадовића, син проте Матије Ненадовића, био је песник, путописац и преводилац. Студирао је у Прагу, Берлину, Хајделбергу; путовао је у Швајцарску и Париз. Био је професор београдског лицеја, министар просвете и секретар посланства у Цариграду. Покретач је листа *Шумадинка* који уређује од 1850. до 1857. и алманаха *Шумадинче* у коме је објављивао басне у стиху. Објавио је и *Изабране песме за школску омладину*, а најпознатији је по путописима.

Нешић, Будимир (Сувојница, 1937 – Београд, 1985), песник и психолог. Писао је књиге, сликовнице за децу, афоризме, сценарије за представе за децу, за телевизијску серију и документарни филм. Дела: *Оловка пише срцем* (са Вањом Рупник), (1972), *Како расте памет* (1974), *Кике и перунике* (1978).

Нешковић, Мита (Нови Сад, 1846 – Загреб, 1907). Радио је као школски надзорник у Беловару, а 1890. године изабран је за члана књижевног одељења Матице српске. Покренуо је у Земуну педагошки лист Учитељ, касније издавао лист Нова школа, а од 1888. године, па све до своје смрти, лист Нови васпитач. Објавио је књигу Родитељи и школа (1887), Часлоац ради веџбања у црквено-словенском читању и разумевању (1894) и Црквено-словенски буквар за православну децу народних основних школа (1904), као и велики број педагошких радова у разним публикацијама.

Николић, Данило (Сплит, 1926 – Београд, 2016), књижевник за децу и одрасле. Радни век провео је у Радио Београду као новинар и драматург. Најзначајнија дела за децу и младе: Пут за пријатеље (1966), Неко сам, неко будилник (1979), Они су волели срне (1979), Најбољи деда на свету: приче за унуке (2004) и др.

Новаков, Горан (Нови Кнегревац, 1969), пише поезију, слика, црта карикатуре, ради илустрације. Дела: Лет шашаве птице (2003), Зрикни свет кроз розле ћозле (2014), кратка проза Шерпу србији тесто (2016).

Ного, Рајко Петров (Борија, Калиновник, 1945), књижевник за децу и одрасле. Завршио је Учитељску школу у Сарајеву, дипломирао на Филозофском факултету у Сарајеву, а магистрирао на Филолошком факултету у Београду. Радио је као уредник у издавачком предузећу „Веселин Маслеша”, а затим као уредник београдског БИГЗ-а од 1982. до 1999. Редовни је члан Академије наука и умјетности Републике Српске. Најзначајније збирке поезије за децу: Родила ме тетка коза (1977), Колиба и тетка коза (1981).

Нушић, Бранислав (Београд, 1864 – Београд, 1938), рођен као Алкибијад Нуша. Драмски писац и приповедач, најзначајнији представник српске реалистичке драме. Дела за децу: Хајдуци (1933), Аутобиографија (1924), Моје бистро дете и друге приповетке (1986); драмски текст Наша деца (1903).

Обрадовић, Доситеј, крштеним именом Димитрије (Чаково, 1742 – Београд, 1811), писац и просветитељ, баснописац и преводилац. Песме је писао у младости. Био је први српски министар просвете, организовао је школе и био је Карађорђев лични секретар и саветник. Најзначајнија дела: Живот и прикупљенија (1783), Доситејеве буквице, беседе Ј. Златоустог (1765), Ижица (1771), Басне (1778), Совјети здравога разума (1784), Живот и прикупљенија II (1788).

Обреновић, Раде (Београд, 1942–1995), књижевник и новинар. Био је дугогодишњи директор Међународног центра књижевности за децу Змајеве дејче игре. Њему у част од 1995. додељује се награда „Раде Обреновић” за најбољи роман за децу. Значајна дела: збирке песама Тата, звони телефон (1973), Возови одлазе ми машемо иза црвене кућице (1976), Солитер је дрво (1984), Ливада на бетону (1989), Не блените у мене (1989); приче Последње лето детинства (1977), романи Ми смо смешна породица (1977), Тата викенд и мама викендница (1983), Родитељи на навијање (1986).

Огњановић, Драгутин (Прекашница код Прокупља, 1933 – Београд, 1999), песник, приповедач, антологичар и теоретичар књижевности за децу, професор Учитељског факултета Универзитета у Београду. Значајна дела: збирке песама Изломљена милија сна (1970), Црвена река (1974), Светлосни коњи (1983), Огледала (1987), Дечја братва (1990), Ручак на небу (1992), Тамарин шал (1996), Будно срце (1998); приче Ветар и сук (1986), Капице и крила (1995).

Одаловић, Момчило Мошо (Старо Грацко, 1947), песник, приповедач и романсијер, бави се илустрацијом, сликарством и калиграфијом. Гимназију је завршио у Косовској Митровици, у Приштини је студирао књижевност на Филозофском факултету. До 1994. живео је у Приштини и радио као новинар у Јединству, као уредник Јединства за децу и главни уредник Ђурђевка. Године 1994. сели се у Смедерево. Важнија дела за децу и младе: збирке песама Тако и толико (1973), Врло важно (1975), Пегави генерали (1980), Од амбеле до бебе (1982), Мама је глагол од глагола радити (1986), Овде нешто није у реду (1988), Том Сојер у Црној Гори (1991), Косовчице (1998), Уврнута књига (1995), Молим те, чувай се (1998), Неко је украо ласту (2001), Поправљамо низбрдице

(2006), *Где је лампино дете* (2008), *Жича пчелино чедо* (2009); заједничке песничке књиге: *Лирски покер* (1994), *Петорица из српског* (1999); песме и приче *Да ти кажем нешто* (1977), *Друже тата, кућни командант* (1986), *Јабуко мирисна* (1997); кратка проза *Завичајни буквар* (2001), *Дај ми све трећиње* (2008); романи *Баба је ту, ја сам у Јапану* (2003), *Ево сецкам воду за хрчка* (2008).

Олујић, Гроздана (Ердевик, 1934), романијер, бајкописац, есејиста, антологичар и преводилац. Гимназију је учила у Бачеју. Дипломирала је и магистрирала на Групи за енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Београду. Добитница је НИН-ове награде за најбољи роман *Гласови у ветру* (2009). За књижевно стваралаштво додељен јој је витешки орден Dannebrog (1977), почасни је члан Универзитета у Ајови (САД) од 1970. и почасни грађанин града Осла. Живи у Београду. У књижевности за децу и младе се јавља са омладинским романом *Гласам за љубав* (Београд, 1963) а од 70-их пише бајке. Дела: *Седефна ружа и друге бајке* (1979), *Небеска река и друге бајке* (1984), роман-бајка *Звездане луталице* (1987), *Камен који је летео и друге бајке* (2002), *Виленакова тајна* (2003), *Снежни цвет и друге бајке* (2004), *Јастук који је памтио снове и друге бајке* (2007), *Олданини вртлови* (2008).

Орфелин, Захарија Стефановић (Вуковар, 1726 – Нови Сад, 1785) презивао се Стефановић, а сам се назвао Орфелин. У Италији је изучио сликарство и бакрорез. Радио је као учитељ, калиграф, бакрописац, чиновник, секретар митрополије у Карловцима, Темишвару, Новом Саду. Покренуо је 1765. *Славеносербски магазин*, први часопис Јужних Словена. Пише поезију, уџбенике за школе (спис *Краткое да простое о седми таинствах учительској настављеније*, 1760), издаје монографију *Живот Петра Великог*. Стихови из *Калиграфије* (1759) узимају се као први текстови за децу у српској књижевности, као и песма „Мелодија к пролећу“ (1765), коју је Михајло Владисављев приредио за децу (1818).

Павловић, Ранко (Шњеготина Горња, 1943), песник и приповедач. Живи и ствара у Бања Луци. Пише поезију, прозу и драмске текстове, за одрасле и за децу. Бави се књижевном критиком и есејистиком. Радио је као уредник културне рубрике бањалучког *Гласа*, а затим и као заменик главног и одговорног уредника *Гласа*. Важнија дела за децу: песме *Шта јутро доручкује* (2007), *Расти брже, то је лако* (2009), *Басновите пјесме* (2010), *Пјесме за причање* (2013), *Нова планета* (2014); приче *Бајке за лијево ухо* (1965), *Чистач обуће и друге приче* (1985), *Бајке за лијево ухо* (1985), *Стефан на млиjeчном путу* (1994), *Воз, тата и новине* (2000), *Златнодолске бајке* (2001), *Приче за дејцу* (2004), *Мој дивље оскорупе и друге бајке* (2005), *Тринаест нестриљивих прича* (2007), *Свирала од ружиног дрвета и друге бајке* (2009), *Краљеви на вашару и друге приче* (2010), *Стиже сликар* (2011), *Једна Прича и друге приче* (2011), *Причинило се у Причину* (2014); роман *Робинзон из подрума* (1987), *Како ухватити лептира* (2002), *Тајне краљевог града (детективски роман за дејцу)* (2004).

Петковић Дис, Владислав (Заблаће, 1880 – Јонско море, 1917), песник. Радио је као учитељ и царински службеник. Касније, био је извештач са фронта у Балканским ратовима. Објавио је две збирке песама: *Утопљене душе* (Београд, 1911) и *Ми чекамо цара* (Београд, 1913). Објавио је пет песама за децу: „Родитељи“ (1909), „Зима“, „Јесен“ (1911), „Вредна деца“ (1912) у часопису *Мала Србадија*, а песму „Најбољи друг“ у збирци *Декламатор*, објављене у библиотеци *Дечји писци* (1946).

Петровић, Бранислав (Бјелуша, Ужице, 1937 – Београд, 2002), књижевник. Писао је за децу и одрасле. Радни век провео је као новинар лист *Борба*, колумниста НИН-а. Био је уредник часописа *Видици и Српски књижевни гласник*. Дела за децу: поезија и проза *Да видиш чуда* (1990), приповетка *Жанка* (2005).

Петровић, Горан (Краљево, 1961), приповедач и романијер, дописни члан САНУ, члан СКД и Српског ПЕН центра. Студирао је књижевност на Филолошком факултету у Београду. Радио је као библиотекар у огранку градске библиотеке у Жичи. Главни је уредник часописа *Повеља Народне библиотеке Стефан Првовенчани у Краљеву* и уредник у ЈП Службени гласник. Живи у Београду. Пише за одрасле а приче из збирке *Острво и околне приче* (1996) могу се посматрати у оквиру корпуса дечије књижевности.

Петровић, Јасминка (Београд, 1960), књижевница за децу и младе. Студирала је шпански језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду. Била је аутор, водитељ и уредник дечје емисије на Радио Пингвину. Такође је била сарадник у листу за наставнике и родитеље *Дечја права*. Објављивала у часописима *Тик-Так*, *Велико двориште*, *Политикин забавник* и др. Живи и ради у Београду. Важнија дела: краћа проза *Гига прави море* (1996), *Каки тети добар дан* (2003), *Риба риби гризе реп* (2009), *Од читања се расте* (2012), *Само за теоје уши* (2014); роман *35 калорија без шећера* (2008), *Ово је најстрашији дан у мом животу* (2006), *Лето кад сам научила да летим* (2015) и др.

Попов, Радивоје Раша (Мокрин, 1933 – Београд, 2017), књижевник, публициста, глумац и дугогодишњи телевизијски новинар. Завршио је књижевност на Филозофском факултету у Београду. Радио је као новинар у *Дневнику*, у *Младости* (1961–1964), на Радио Београду (1964–1967), на ТВ Београд (до 1995). Био је лектор за српски језик у Лондону, Бирмингему и Нотингему (1975–1977), главни уредник издавачке куће Матице српске (1983–1985). Важнија дела: проза *Жабац који не зна да ћутти* (1987), *Бесомучна квочка* (2007), *Опасне бајке* (2010), *Мокрински патуљци* (2013), *Усамљена принцеза* (2014), *Обчарско-кабларска бајка* (2016); роман *Био сам срећни коњ* (2001), *Чаробњаков СМС* (2007), *Мали зелени* (2009), *Софијине љубави* (2010), *Софија у канџама смора* (2011), *Најлепша у школи* (2016).

Поповић Шапчанин, Милорад (Шабац, 1842 – Београд, 1895), професор шабачке гимназије, члан Српског ученог друштва, почасни члан Српске краљевске академије, управник Народног позоришта (у два наврата), секретар Министарства просвете, школски надзорник. Био је песник, приповедач, романописац, путописац, драмски писац, писац уџбеника. Објављивао је у часописима *Даница*, *Јавор*, *Вила*, *Отаџбина*, *Стражилово* и др. и написао преко 20 књига, међу којима и *Песме* (1863), *Приповетке I, II и III* (1877/1879), *Задужбина* (1893). Између остalog, за децу је објавио збирку песама *Дар доброј деци* (1867) и превео Кампеову књигу *Млади Робинсон* (1874).

Поповић, Александар (Уб, 1929 – Београд, 1996), књижевник, нарочито афирмисан као драмски писац. Почетком педесетих година прихватио је позив Душка Радовића да за Радио Београд пише радио-драме за децу. Поред драмске књижевности за децу, писао је и приче *Тердоглаве приче* (1962), *Лек против старења* (2009), *Шкрти берберин: приче за децу* (прир. Г. Малетић, 2015); роман *Девојчица у плавој хаљини* (1961), *Судбина једног Чарлија* (1964), *Гардијски потпоручник Рибанац* (2011); драме за децу *Три светлице са позорнице* (*Пепељуга*, *Снежана и седам патуљака*, *Црвенката*) (1986).

Поповић, Мита (Чика Мита) (Баја, 1841 – Сомбор, 1888), песник. У детинству напушта богословију у Сремским Карловцима и уписује права у Пешти. Био је члан Преоднице и питомац Текелијанума, затим судски бележник у Баји. У младости је слабо говорио српски па је песме почeo писати на мађарском, под утицајем мађарских романтичара. Писао је родољубиву и љубавну поезију; објављивао у *Даници*, *Јавору*, *Летопису Матице српске*, *Стражилову*, *Преодници*, *Голубу*. Написао је и спев *Краљевић Марко*, неколико приповедака и драма, преводио мађарске и француске романтичаре. Збирке: *Песме* (1874), *Пред Вакре* (1877), *Светли дани српски* (1878), *Песме* (1884).

Поповић, Стеван В. (Чика Стева) (Стари Бечеј, 1845 – Загреб, 1918). Био је питомац и касније управник Текелијанума, управитељ српске школе у Будиму, као и надзорник Бачко-будимске школске управе. У Пешти је, између остalog, објавио дело *Школа и живот*, уређивао педагошки лист *Српска народна школа* (1870–72) и *Радован* (1876, у Новом Саду). Поповић је издавао збирке и антологије песама и прича за децу. Своје радове за децу (своје песме објавио је у збиркама *Венац песама*, *Слике и прилике* и *Полажених*) често није потписивао или их је објављивао под псеудонимом (Браца Радован или Чика Стева). Објављене збирке: *Венац песама* (1872), *Слике и прилике* (1872), *Божићни дар* (1872), *Радованов дар* (1876), *Божићни дар доброј деци* (1873–1877), *Дан и ноћ* (1880), *Невен цвеће* (1877), *Дани одмора* (1878), *Велики српски декламатор* (1879), *Српски декламатор* (1879), *Босиље* (1880), *Мале гусле* (1881), *Мали свет* (1882), *Радован* (1883), *Полаженик* (1886), *Бадњак* (1891), *Бисер цвеће* (1905).

Радичевић, Бранко (Славонски Брод, 1824 – Беч, 1853), романтичарски песник (право име Алексије), гимназију је похађао у Сремским Карловцима и Темишвару и студирао је права у Бечу. После револуције 1848. враћа се на студије, овога пута медицине, али ни њу не завршава. Познанство са Вуком Караджичем и Ђуром Даничићем имало је велики утицај на његов књижевни рад. Песме „Ране“ (први део назван „Дете и тица“), „Рибарчета сан“ и поема „Ђачки растанак“ проучавају се као део поезије за децу. Објављене збирке: *Песме* (1847), *Песме* (1851) и *Песме* (1862) (постхумно приређено издање).

Радичевић, Бранко В. (Чачак, 1925 – Београд, 2001), песник, романијер, дечји писац и новинар. У Београду завршава Правни факултет. Током студија радио је као новинар у часопису *Дуга*, а био је и сарадник у многим другим листовима и књижевним часописима. Неколико година био је председник Српске књижевне задруге, као и уредник познате едиције *Жар птица*. Био је родоначелник и утемељивач две највеће културне манифестације у чачанском крају: Дисовог пролећа и Драгачевског сабора трубача. Дела за децу: *Бајка о шаљивчини* (1967), *Учени мачак* (1957), *Гвозден човек и друге приче* (1967), *Деветаџи* (1976), *Приче са обога и са онога света* (1994); роман *Чудотворно око* (1964) и др.

Радовић, Душан (Ниш, 1922 – Београд, 1984), књижевник, писац, песник, афористичар, новинар, уредник дечјих емисија на радију и телевизији, дечјих часописа и ТВ серија. Радио је у листовима: *Змај*, *Пионир*, *Кекеџ*, био је главни уредник *Пионирских новина*, *Пионира*, *Полетарца*, уредник Програма за децу Радио-Београда, уредник Програма за децу Телевизије Београд, уредник и новинар *Борбе* и (од 1975. до 1983. године), уредник Студија Б. Најзначајнија дела: *Поштована деце* (1954), *Вукова азбука* (1986), *Причам ти причу* (1966), *Смешине речи* (1961), *Зоолошки врт Београд* (1972) и др.

Радуловић, Драган (Никшић, 1951 – Подгорица, 2002), писац за децу, телевизијски уредник, бавио се и фотографијом и сликарством. Објавио преко двадесет књига за децу и одрасле. Био је вишегодишњи уредник Редакције програма за децу и младе ТВ Црне Горе, награђиван за своје документарне емисије из циклуса *Мали велики*. Уређивао је часопис *Слово*. Имао је више самосталних изложби својих ликовних радова. Био је покретач и водитељ музичких фестивала (Златна пахуља и др.). Важније збирке: *Стрмоглави* (1970), *Нијесмо одавде* (1972), *Окрњене ципелице* (1973), *Шта ћемо с нама* (1974), *Крилати дјечаци* (1975), *Блесме* (1981), *Лептири на асфалту* (1982), *Па то ти је* (1982), *Балавко преи* (1987), *Срцоловка* (1988), *Немој ово ником рећи* (1995), *Планета дјетета* (1998), *Хоћу кући* (1998), *Е баш нећу* (1999), *Дјеца имају право* (1999), *Крилати колијевка* (2000), *Дјечак са зеленим крилима* (2001). Заједничке књиге: *Другари* (с Т. Бјелкићем, И. Вањом Рорићем, М. Одаловићем, Ш. Ешићем) (1982), *Лирски покер* (с Д. Трифуновићем, Љ. Ршумовићем, М. Одаловићем) (1994), *Петорица из српског* (с Д. Трифуновићем, Д. Ерићем, Љ. Ршумовићем, М. Одаловићем) (1999).

Радуловић, Јован (Полача код Книна, 1951), српски писац родом из Далмације. Гимназију је завршио у Книну, а у Београду је дипломирао на Филолошком факултету. Био је професор у Четрнаестој београдској гимназији, уредник БИГЗ-а и директор Библиотеке града Београда. Дела: приче *Замка за зеца* (1998), *Мама врана, тата врана и деца вране* (2006) и др.

Раичковић, Стеван (Нересница, 1928 – Београд, 2007), књижевник. Основну школу је учио у Белој Цркви и Сенти, а у Београду завршио Филозофски факултет. Радио је као уредник издавачке куће Просвета и на Радио Београду. За редовног члана САНУ изабран 1981. године. Писао за децу и одрасле, а међу најзначајнијим делима дечије књижевности издавају се: песме *Крајџара и друге песме* (1971), *Слике и прилике* (1978); поема *Гурије* (1962); приче *Велико двориште* (1955), *Ветрењача* (1974), *Мале бајке* (1974) и др.

Росић, Тиодор (Ушће код Краљева, 1950), писац, уредник, издавач, професор. Основну школу и гимназију завршио је у Новом Пазару. Дипломирао је српски језик и југословенску књижевност на Филолошком факултету у Београду, где је и докторирао науку о књижевности. Оснивач је и уредник Филолошке библиотеке (СКЗ и БИГЗ). Био је директор и уредник БИГЗ-а, секретар Српске књижевне задруге, уредник *Рашке*, *Знака*, *Књижевне критике*, *Светосавског звонџета*. Важнија дела: песме *Лептир* (1977), поема *Летећа кола* (1980); приче *Долина*

јоргована (1991), Господар седам брегова (1993), Прича о Мудром Петру (1998), Срећни сиромах (2003); сликовница Женидба Реље Крилатице (1994).

Рашумовић, Љубивоје (Љубиш, Златар, 1939), књижевник за децу и младе. Школовао се у Љубишу, Чајетини, Ужицу и Београду, где је завршио компаративну књижевност на Филолошком факултету у Београду. Године 1965. запослио се у Радио Београду, у редакцији програма за децу. Радио на емисијама: Уторак увече – ма шта ми рече, Суботом у два, Весели уторак. Године 1968. прелази на телевизију и ради познате серије: Двоглед, Хиљаду зашто, Хајде да растемо, Фазони и форе. Писац је и неколико уџбеника за основну школу. Од 1986. до 2002. био је директор позоришта „Бошко Буха“. Један је од оснивача и члан Управног одбора Задужбине Доситеја Обрадовића и председник Културно-просветне заједнице Србије. Важнија дела: збирке песама Ма шта ми рече (1970), Још нам само але фале (1975), Вести из несвести (1976), Домовина се брани лепотом (1976), Хајде да растемо (1978), Ко је ово (1982), Дете са седам језика (1984), Певанка (1985), Десет љутих гусара (1985), Буквар дечјих права (1996), Алексине песме (2004), Хоћу поново да се родим (Београд, 2010); кратка проза Тандара мандара (1966), Причанка (1967), Тајна ледене пећине (2008), Три чвора на трепавици (2007), Ујдурме и зврчке из античке Грчке (2010), Сунчанаје на месечини (2009), Видовите приче (2016), Заувари (2011); драма Успавана лепотица (2001), Изволте у бајку с Црвенкапом (2014) и др.

Станисављевић, Миодраг (Средња Добриња, Ужицка Пожега, 1941–2005). Дипломирао је на групи за југословенску и светску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Први је магистрирао на Факултету драмских уметности у Београду. Био је уредник часописа *Видик*, а потом члан редакције филмског часописа *Ф* и *Филмографа*. Од средине седамдесетих, па до 1992. године ради у редакцији Драмског програма ТВ Београд. Књиге: *Леви краљеви* (1977), *Немуши језик* (1985) итд.

Станишић, Слободан (Велика Градуса, 1939), новинар, режисер, песник, приповедач, хумориста и карикатуриста. Завршио је Филолошки факултет и драматургију на Факултету драмских уметности у Београду. Био је уредник часописа *Невен*, *Лењи Гаша*, *Змај*, *Чиха Јоба*, као и Програма за децу и младе РТС-а (1996–2001). Објавио је око 125 књига поезије и прозе за децу и младе. Важнија дела: поезија *Била једном два робота* (1979), *Принцеза солитера* (1982), *Како се каже: волим те* (1984), *Чекам те* (1985), *Не дирај Весну* (1985), *Соба је у кварту* (1986), *Излет у Роботград* (1988), *Имам госта из друге галаксије* (1989), *Љубав за почетнике* (1990), *Чудна књига* (1990), *Прасак цветања* (1994), *Вечерас долазим касније кући* (1995), *Школске љубази* (1996), *Опет роботи* (1996), *Киша нас воли* (1996), *Ђачке тајне* (1997), *Цртанашума* (1998), *Боје школе* (1998), *Небо боје меда* (1999), *Јабука од злата* (1999), *Божић је близу* (2003), *Правци породице* (2004), *Таван мога деде* (2007); краћа проза *Плаве шаргарете* (1980), *Којкасте љубенице* (1997), *Шум са Таре* (2001); романи: циклус романа о пенетективу Алфа 90 (Зелена зула, 1990. и др.), *Алек трејд* (1997), *Лучка капетанија* (2000), *Танго за троје* (1992), серија романа о Цвонкију (Цвонки, 2001. и др.), серија романа о средњовековним владарима (*Душан, дечак на престолу*, 2001. и др.), *Пластична кифла* (2002), *Бомба у школи* (2003), *Двоје на ветру* (2004), *Седмо небо* (2005), *Зграби Игора* (2007), *Вулкан на Теразијама* (2010), *Љубав звана радио* (2010) и др.

Стевановић, Бранко (Бачка Топола, 1966), песник, прозни писац, преводилац. Уређивао је листове за децу предшколског и основношколског узраста. Живи у Београду. Са Игором Коларовим приредио *Е баш то, избор из савремене српске поезије за децу* (2009), *Од Змаја до бескраја, избор српске поезије за децу* (2010). Важнија дела: песме *Задлошка песмарница* (1996), *Авантуре Краљевића Марка* (2011), песме и приче *Лепо ти кажем* (2007), *Ето тако* (2009); кратка проза *Никола Врана и голубови* (1990), *Овако је то било* (2010); драме *Прича о принцу јединцу* (2004), *Позориштанице* (2013); сликовнице *Фока из потока* (2008), *Надлавачке* (2010).

Стефановић, Мирјана (Ниш, 1939), песник, приповедач, романсијер за децу и одрасле. Школовала се у Новом Саду, Делхију (Индија) и Београду. Магистар је енглеског језика и књижевности. Радила као новинар сарадник на Трећем програму Радио Београда, а од 1967. до 1973. била новинар редактор у Дечијој редакцији Радио Београда. Од 1974. до 1991. била је уредница у издавачкој кући Нолит. Основала је и шеснаест година водила библиотеку *Распуст*

у којој је објавила преко педесет књига за младе из светске и домаће књижевности. Важнија дела: песме *Енца са креденца* (1969), *Пред мамом нема тајни* (1988), *Школа испод стола* (песме и приче) (2004); краћа проза *Влатко Пицула* (1962), *Штарицкалице* (1972), *Три папагаја* (1985), *Весна с крилима* (1985), *Чудо до чуда* (1986), *Секино сеоце* (1994), *Златне рибице* (1994), роман *Шта да ради ова фота* (1989); драмске игре *Први пољубац* (2010) и др.

Стојиљковић, Влада (Загреб, 1938 – Београд, 2002), књижевник и ликовни уметник. Радни век је провео у редакцији Дечјег програма Радио Београда. Аутор је бројних дечјих и других радио-драма извођених на готово свим југословенским радио-станицама. Писао је углавном за децу. Важнија дела: песме *Блок 39* (1970), *Замислите један датум* (1974), *Одавде довде* (1978); краћа проза *Кишобран је распродан* (1972), *Сијалица од сто коњских снага* (1976), *Пегава и Дебели* (1982), *Писмотисац* (1995), *Цвет и злато* (1980); роман *Лево раме* (1986).

Стојковић, Градимир (Мраморак, 1947), песник, приповедач и романијер за децу. Радио је као наставник у неколико основних школа, а потом у библиотеци „Лаза Костић”, као уредник трибине за младе „Бранко Ђорђић”. Живи у Брестовику. Иако жанровски разноврстан, Стојковићев опус се највише везује за успех његових романа о Глигорију Хајдуку (први роман *Хајдук у Београду* објављен 1985. године). Важнија дела: поезија *Потомак равнице* (1969), *Песме* (1979), *У овом шашавом животу* (1991), *Плава постеља* (1997), *Ко се овде фолира* (1998) и др.; кратка проза: *Врло кратко, имам једну тајну* (2010), *Желим* (1996), *Оно време* (1997); циклус романа о Глигорију Хајдуку, почев од *Хајдука у Београду* (1985), *Хајдук с друге стране* (1989), *Хајдук против ветрењача* (1989) и др., роман *Све моје глупости* (1995), *Први* (1999), *Копао сам дубок зденац* (2001), *Жути бицикли* (2002), *Буба* (2003), *Маја у облацима* (2005), *Сан* (2006) и др.

Суботић, Јован (Дубановац, 1817 – Земун, 1886), песник и политичар. Завршио је гимназију у Карловцима и Сегедину, права у Пешти, докторирао филозофију и правне науке. Био је адвокат у Пешти и Новом Саду, подјупан Сремске жупаније, народни посланик, уредник *Летописа Матице српске*, активни учесник у политичком животу Угарске (посебно 1848–1849), цензор српских и румунских књига, књижевни критичар, антологичар, састављач уџбеника. Књижевно дело овог писца је веома обимно и разноврсно: пише песме, класицистичке оде, епове, драме приповетке, романе. За децу и младе објавио *Песме лирске* (1858) (са циклусима *Видосава* и *Песме за малу дечицу*) и причу „Бајка“ (1858, штампана постхумно, 1891).

Сундечић, Јован (Голијево код Ливна, 1825 – Котор, 1900), православни свештеник (прота) и песник, професор Задарске богословије и секретар црногорског кнеза Николе. Био је православни свештеник у Истри, Далмацији, Дубровнику и Задру. У православном селу Peroj у Истри почeo је да пише песме. Био је уредник календара *Орлик* у Цетињској читаоници и председник друштва Славјански дом. У Задру је објавио *Низ драгоценог бисера или Духовне и моралне песме за децу* (1856).

Тартаља, Гвидо (Загреб, 1899 – Београд, 1984), српски књижевник и преводилац. Дипломирао је на Правном факултету у Београду. Био је запослен у издавачком предузећу Просвета као уредник. Добио је 1960. године награду Младо поколење за животно књижевно дело намењено деци, као и повељу Змајевих дечјих игара 1978. године. Најзначајнија дела: *Срмена у граду птица* (1927), *Чобанска фрула* (1933), *Весели другари* (1933), *Загонетке* (1952), *Весела зоологија* (1957); поеме *Гусарска дружина* (1964), *Дедин шешир и ветар* (1960) и др.

Тешић, Момчило (Глумач, Ужиčка Пожега 1911 – Београд, 1992), песник и приповедач, члан Удружења књижевника Србије. После четвртог разреда ниже гимназије прекинуо школовање и живео на селу као земљорадник. Радио је у Сељачкој радиој задрузи у Глумчу, у Среском одбору у Пожеги, као матичар у Глумчу, књижничар и управник Градске библиотеке у Пожеги (1955–1956). Један је од оснивача часописа *Расковник* а сарађивао је у *Југословенччу*, *Пионирима* и др. часописима за децу. Важније књиге песама: *Тракториста пева*, (1949), *Чиме се ко брани* (1951), *Где ко зимује* (1952), *Дечја радост* (1953), *Од куће до шуме* (1953), *Поштарева торба* (1964), *Сеје бака брашно* (1970), *Откуцаји* (1970), *Пада киша ситница* (1974), *Цветник детинства* (1975), *Шарени играчи* (1977), *Црвени шешир у миришу завичаја* (1980).

Тимотијевић, Божидар (Београд, 1932 – Београд, 2001), песник, приповедач, драмски писац, новинар. Студирао је светску књижевност на Филозофском факултету у Београду. Писао је за одрасле и децу. Био је уредник *Младе културе* (1954–1956), *Савременика* (1961–1964), *Полетарца* (1966–1969), *Књижевних новина*, као и уредник у ИК Младо поколење (1964–1969). Радио и на Радио Београду (1971–1980). Објавио књиге: *Густав и Августина* (1974), *Небеска свирала* (1977), *Учител* (1982), *Нежне песме* (1985) и др.

Тимотијевић, Гордана (1954), писац и преводилац с немачког. Живи у Краљеву и ради као уредница за прозу, превод и деčја издања у *Повељи*. Објавила је књиге за децу: песме и приче *Ливада на дар* (1994), приче *Седмо краљевство* (2009), *Свракин сат* (2012); романи *Зеленсело* (1997), *Владимир из чудне приче* (2001), *Кутија за звезде* (2006), *О Ајду и бостану* (2015). Написала је текстове за позоришне представе: *Деда Мразе, донеси ми снове* (1995), *Шарена шара* (1996), *Шта да ради ова фота* (2005) и *Цецилијине чаробне крофне* (2010).

Трајковић, Пеђа (Котор, 1956), песник, драмски писац и преводилац, бави се илустрацијом за децу и карикатуром. Завршио је Економски факултет у Београду. Објавио је велики број књига песама за децу, међу којима: *На путу за Оз* (2000), *Све је само Грекенрол* (2002), *Од почетка до почетка* (2004), *Сваког петка уторком у среду* (2015). Основао први српски деčји кабаре Шарена радионица, а уједно је уредник књижевног часописа за децу *Гороџет*, *Ризница* и електронског часописа *Слова на струју*. Живи и ствара у Јагодини.

Трифуновић, Душко (Сијековац код Босанског Бода, 1933 – Нови Сад, 2006), песник, драмски и прозни писац, сценариста, есејиста. Књиге песама за децу: *Дјеца сама код куће* (1981), *Од игре до локомотиве* (1984), *Бомбонал* (1985), *Шарена лажа* (1987), *Седам шума* (1987), *Бумбарин дуги лет* (1988), *Рампампила* (1989), *Јуриш у окријаје* (1991), *Триком, смиком и – музиком* (1992), *Пролог и епилог* (1993), *Буквар у стиховима* (1994), *Куд и камо* (1996), *Главни јунак* (1998), *Нојева лађа* (1997), *Цела школа* (2002), *Књига мог живота* (ауторов избор песама, 2004); заједничке песничке књиге *Лирски покер* (1994), *Петорица из српског* (1999), *Крила витеоза* (2003).

Ђорчић, Бранко (Хашани, 1915 – Београд, 1984), песник, приповедач и романсијер. Низу гимназију завршио је у Бихаћу, а учитељску школу је похађао у Сарајеву, Бањалуци и Карловцу. Филозофију и педагогију дипломирао је у Београду 1940. године. Од 1968. године био је редовни члан САНУ. Сарађивао је у бројним листовима и часописима за децу. Био је уредник часописа *Пионир*. Објавио велики број дела за децу и младе: збирке приповедака *У свету медведа и лептирова* (1940), *Приче испод змајевих крила* (1950), *Дожиљаји мачка Тоше* (1954), *Башта сљезове боје* (1973), збирке поезије *Распјевани цврчак* (1955), *Рудар и мјесец* (1948), *Јежева кућа* (1949), *Чаробна шума* (1957), *Мала моја из Босанске Крупе* (1971), романе *Пионирску трилогију*: *Орлови рано лете* (1957), *Славно војевање* (1961), *Битка у златној долини* (1963), затим *Магареће године* (1960) и др.

Ђоровић Бутрић, Весна (Земун, 1958), књижевница и новинар. Завршила је Земунску гимназију и југословенску књижевност и српски језик на Филолошком факултету у Београду. На Радио Београду ради од 1983. на ТВ Београд од 1993. до 2003. кад се враћа на радио као уредник. Најважнија дела: приче *Цепно пиле* (1989), *Шта је унутра* (1995), *Улица на љубашки* (1999), *Бићу спомен-спомен* (2001), романи *Оставити ход Руже* (2003), *Унатрашње* (2007), *Жуто је плаво* (2008), *Знам* (2011) и др.

Фишер, Ђорђе (Нови Сад, 1933 – Нови Сад, 1992), песник, хумориста, сценариста, афористичар, новинар. Основну школу похађао је у Крагујевцу и Скопљу, а гимназију у Новом Саду. Студирао је Правни факултет у Београду и оријенталистичку на Филозофском факултету, но студије није завршио. Био је запослен у Интерсервису, Дневнику, Војводина-туристу, од 1960. у Радио Новом Саду а касније на ТВ Нови Сад. Сарађивао је у часописима *Глас средњошколца*, *Јеж*, *Трибина*, *Дневник*, *Индекс*, *Весели свет*, *Вечерње новости*, *Стражилово*, *НИН*, *Студентски збор*. Писао је песме за децу, радио и ТВ драме. Дела: *Како расту маме* (1973).

Франичевић, Андра (Чика Андра) (Неготин, 1889 – Београд, 1967), песник. Завршио је студије терманистике у Минхену. Био је професор на Трговачкој академији у Земуну и вишегодишњи сарадник *Политике за децу*. Значајније књиге: *Чика Андрине песме* (1931), *Нове песме чика Андрине* (1933), *Жапци и братци* (1939), *Пионери* (1950), *Росна рукобет* (1955) и др.

Царић, Воја (Машићи у Славонији, 1922 – Београд, 1992), песник и приповедач. Завршио је гимназију у Новој Градишци. Историју уметности је студирао у Загребу а завршио у Београду. Приредио је *Антологију савремене поезије за децу* (1961). Сарађивао је у бројним листовима и часописима за децу. Најважнија дела: поезија *Зечја прича* (1947), *Весели доживљаји* (1950), *Шарени мост* (1958), *Ej, ти* (1966); краћа проза: *Бели вук* (1956); научно-фантастични роман *Anarat професора Коса* (1958).

Цветковић, Бранислав (Чика Брана) (Књажевац, 1875 – Београд, 1942), дечји песник, приповедач и преводилац, глумац, редитељ, управник позоришта, сценограф, карикатуриста, илустратор. У Београду је завршио гимназију, а затим на Академији уметности у Минхену студирао сликарство, сценографију и глуму. Почеко је као сценограф у Народном позоришту у Београду а глумио је и у путујућим позоришним трупама. Оснивач је позоришта Орфеум (1899). За време Првог светског рата био је инспектор војничких позоришта, а затим управник позоришта у Скопљу и Новом Саду. Покретач је часописа *Глума*, уредник сатиричних часописа *Ђаво*, *Церекало*, *Сатирац* и *Виц*, као и *Политике за децу* у којој је објавио највећи број својих песама и илустрација за децу. Важније књиге поезије и прозе: *Бранине приче I-II* (1907), *Брана за децу у слици и речи* (1934), *Врло ретка приповетка* (1951), *Зунзарина палата* (1957). Постхумно издато више избора поезије и прозе (Срећни кепец, 1991; *Приче, песме, загонетке, прир. Д. Лакићевић, 2001; Представа у празној шупи, прир. С. Стаменић, 2006).*

Црнчевић, Бранислав (Ковачица, 1933 – Београд, 2011), песник, приповедач, сатиричар, драмски писац, новинар. Студирао је на Филозофском факултету у Београду. Био је службеник, па новинар, уредник *Јежа*, рубrike за културу у *Дуги*, сарађивао у *НИН-у*, *Политици*, *Печату*. Најважнија дела за децу: приче *Босоноги и небо* (1963), *Ципелице од крокодилске коже* (1963), *Прва љубав* (2004), песме: *Капетан и лула* (1971), *Мрав добrog срца* (1984), *Између земље и звезда* (1990).

Шантић, Алекса (Мостар, 1868 – Мостар, 1924), песник, драмски писац, преводилац. Учио је трговачку школу у Љубљани и Трсту. Написао је укупно тринаест песама за децу и објавио их у *Невену и Голубу* („Санак мале Виде”, 1888; „Ведра деца”, 1921). Укључене су у његова *Сабрана дела*.

Антологијска едиција
ДЕСЕТ ВЕКОВА СРПСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ
АНТОЛОГИЈА КЊИЖЕВНОСТИ ЗА ДЕЦУ
II
Књига 116

Приређивач
Зорана Опачић

Издавач
Издавачки центар Матице српске
Нови Сад, Матице српске 1
www.icms.rs

За издавача
Мато Пижурица, председник Скупштине

Лектор и коректор
Бојана Јањушевић

Ликовно-техничка опрема
Вукица Туцаков

Припрема
Ерика Рутаји

Штампа
Сајнос
Нови Сад, Момчила Тапавиће 2

Тираж
1.000

ISBN 978-86-80730-14-1

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

821.163.41-93-32(082.2)

АНТОЛОГИЈА књижевности за децу. 2 / приредила Зорана Опачић. - Нови Сад : Издавачки центар Матице српске, 2018 (Нови Сад : Сајнос). - 361 стр. ; 24 см. - (Антологијска едиција Десет векова српске књижевности ; књ. 116)

Тираж 1.000. - Приређивачке напомене: стр. 329-338. - Подаци о писцима: стр. 339-354. - Додатак : Антологијска едиција Десет векова српске књижевности : концепцијска и уређивачка начела: стр. 357-361.

ISBN 978-86-80730-14-1

a) Српска проза за децу

COBISS.SR-ID 321047047
